СУБОТА, 4 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 102 (3602)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

До дня журналіста

Провідний гравець у взаєминах держави зі своїми громадянами

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України, академік НАН України

Для фахового осмислення ролі, місця і значення української журналістики в сучасних соціально-економічних процесах слід, як на мене, достеменно розібратися у природі стосунків, взаємовпливів, а також розбіжностей інтересів між суспільством, владою і ЗМІ. Саме друковані та аудіовізуальні засоби, на моє переконання, є ключовим посередником, або, як ще кажуть, провідним гравцем у взаєминах держави зі своїми громадянами. Тим офіційним джерелом постачання масової інформації, за яким таке право суспільство і влада закріпили конституційно і врегулювали законодавчо. Але це, на жаль, до кінця не зняло протиріччя. Вони постійно виникають з різних причин. І сутність цих непростих стосунків, що часто-густо призводять до зіткнення інтересів, полягає передовсім у різному тлумаченні зазначеними суб'єктами досить простих дефініцій, а саме — незалежної форми існування ЗМІ та нейтральної, незаангажованої позиції ЗМІ у здійсненні своїх програмно-творчих завдань. Тобто, незалежність і нейтралітет ототожнювалися задля досягнення головної мети — вигідного тлумачення понять свобода слова, свобода думки, свобода професійної діяльності.

(Закінчення на 3-й стор.).

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Повернути малому бізнесу чесні правила гри

Ранкове і денне засідання 3 червня

Широка дискусія розгорнулася в сесійній залі під час обговорення законопроекту про внесення змін до деяких законів України стосовно платників податків у авторстві народних депутатів Ксенії Ляпіної, Віталія Хомутинника, Віктора Мусіяки та інших. Як переконували доповідачі, цей документ повертає малому бізнесу ті правила гри, які існували до прийняття змін до держбюджету-2005. Законопроект повертає право на роботу за спрощеною системою оподаткування для певних видів підприємницької діяльності й знімає суперечності між чинними нормами. Зокрема, передбачається скасування обмеження на користування спрощеною системою оподаткування для деяких видів малого бізнесу, розширення переліку операцій, які не оподатковуються ПДВ, надання особам, які обрали спрощену систему оподаткування, права на отримання бюджетного відшкодування.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: Іван Сподаренко, СПУ *(ліворуч)*, та Олександр Ткаченко, КПУ.

■ АКЦІЇ

До вас їдуть майстри пера

Сьогодні від площі Конституції біля Верховної Ради стартує VII міжнародний журналістський автопробіг «Дорога до Криму: проблеми і перспективи». У цій акції, присвяченій 60-річчю Перемоги, візьмуть участь 40 екіпажів — понад 200 представників ЗМІ не тільки з України, а й з Литви, Польщі, Росії, Білорусі. Вони їхатимуть двома різними маршрутами, а з'їдуться на півострові, дорогою відвідуватимуть підприємства, культурні пам'ятки, влаштовуватимуть зустрічі з населенням, вивчатимуть актуальні проблеми регіонів. Усе це згодом знайде відображення в журналістських матеріалах.

«Слухай, Серьогін, ішов би ти звідси»

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У пункті обміну валют нашого кореспондента переплутали з журналістом із «Бандитського Петербурга»

На міжнародному валютному ринку різко прискорилося падіння євро. В українських обмінних пунктах курс європейської валюти упав до 6 гривень 26 копійок. Експерти вважають, що цей спад не вдарить по наших з вами кишенях. Схоже, що так. У двадцяти трьох обмінних пунктах, які я відвідав, черг не було.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ ТРАГЕДІЯ

Каркас автобуса розломився навпіл

Про деталі трагедії під Одесою нашим читачам розповів міністр транспорту і зв'язку Євген Червоненко

У четвер на 147-му кілометрі Одеської залізниці, поблизу села Новоселівка Саратського району Одеської області, о третій годині дня товарняк урізався в пасажирський автобус «ЛАЗ». Чотирнадцять пасажирів, серед яких двоє дітей, загинули. Вісім осіб перебувають у районній лікарні. Четверо з них — у тяжкому стані.

(Матеріал читайте на 4-й стор.).

■ У НОМЕР

Прорубано інформаційне вікно для країн СОТ

Кабінет Міністрів України утворив Центр обробки запитів та інформування країн—членів Світової організації торгівлі. Він входить до складу Міністерства економіки як урядовий орган державного управління.

Схоже, Україна цього разу серйозно налаштована штурмувати СОТ, тому що через новоутворений центр Київ має намір налагодити співробітництво з тими, від кого раніше нам був потрібний лише підпис під двосторонньою угодою. Тепер будь-яка країна СОТ може отримати відповідь на своє запитання. Зокрема, щодо переліків прийнятих та запропонованих законодавчих і нормативно-правових актів з питань встановлення тарифів, тарифних квот та додаткових зборів, кількісних, зокрема, добровільних експортних обмежень, здійснення інших нетарифних заходів, різних видів зборів. Країнам СОТ мають пояснити все про правила митної оцінки, походження державних закупівель, антидемпінгових, компенсаційних та захисних заходів. Також надаватиметься інформація про податки, субсидії, звільнення від податків та фінансування концесійного експорту тощо.

ПОЛІТИКА

СУБОТА, 4 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 102 (3602)

Уряд України має намір ужити заходів для недопущення падіння цін на зерно в період збирання врожаю

Степан ХМАРА просить силові відомства провести нове розслідування вбивства Вадима Гетьмана

■ ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про ситуацію, що склалася у зв'язку із застосуванням правоохоронними органами сили до народних депутатів України у м. Ужгороді

У зв'язку з грубим порушенням конституційних прав та свобод людини і громадянина, статусу народного депутата України, неналежним контролем за діями правоохоронних органів прокуратурою Закарпатської області, грубим порушенням спеціальними підрозділами міліції вимог статті 80 Конституції України через створення ними загрози життю і здоров'ю, нанесення тілесних ушкоджень та застосування сили до народних депутатів України Воюша В.Д., Прошкуратової Т.С., Шуфрича Н.І. в ніч з 20 на 21 травня 2005 року в м. Ужгороді Верховна Рада України **постановляє**:

1. Інформацію щодо ситуації, яка склалася у зв'язку із застосуванням правоохоронними органами сили до народних депутатів України у м. Ужгороді в ніч з 20 на 21 травня 2005 року, взяти до відома.

2. Звернутися до Генерального прокурора України та Голови Служби безпеки України з пропозицією:

дати правову оцінку факту застосування сили правоохоронними органами до народних депутатів України у м. Ужгороді в ніч з 20 на 21 травня 2005 року та притягнути винних до кримінальної відповідальності;

звільнити із займаної посади прокурора Закарпатської області Бенца Юрія Юрійовича;

вжити заходів щодо виконання Постанови Верховної Ради України від 17 травня 2005 року "Про звернення Верховної Ради України до Генерального прокурора України".

3. Запропонувати Міністру внутрішніх справ України звільнити із займаних посад начальника УМВС України в Закарпатській області Ю.Рахівського та виконуючого обов'язки начальника Ужгородського міського відділу внутрішніх справ С. Довбиша, причетних до факту побиття народних депутатів України у м. Ужгороді в ніч з 20 на 21 травня 2005 року.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В.ЛИТВИН.

м. Київ. 1 червня 2005 року. № 2614-IV.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина 1 червня 2005 року

Відповідно до постанов Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина» від 21 квітня 2005 року № 2542-IV та «Про попередню інформацію Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина» від 19 травня 2005 року
№ 2571-IV Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина 1 червня 2005 року взяти до відома.

2. Вважати за необхідне продовжити роботу Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В.ЛИТВИН.

м. Київ. 1 червня 2005 року. № 2615-IV.

■ У НОМЕР

Потрібна синхронність дій

Сьогодні, як ніколи, потрібна синхронність у діях гілок влади — уряду і парламенту. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на зустрічі з представниками органів місцевого самоврядування Одещини. Глава парламенту зазначив, що під час проведення адміністративно-територіальної реформи необхідно провести детальний аналіз ситуації в регіонах, щоб адмінреформа наповнилася конкретикою, а не залишилася просто гаслом. У свою чергу, депутати всіх рівнів Одещини висловили побажання щодо більш високого рівня самостійності в регіонах. Володимир Литвин пообіцяв: позиції депутатів місцевих рад буде враховано під час розробки Бюджетної резолюції та проекту держбюджету України на наступний рік.

Ю. Ш.

Всесвітній форум українців під загрозою

Голова Верховної Ради Володимир Литвин занепокоєний можливим зривом термінів проведення V Всесвітнього форуму українців, який заплановано на серпень нинішнього року. Після зустрічі з головою Української всесвітньої координаційної ради Михайлом Горинем глава українського парламенту звернувся до Президента України Віктора Ющенка і Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з відповідними листами.

Як повідомив прес-секретар глави парламенту Ігор Сторожук, Володимир Литвин із розумінням сприйняв стурбованість голови Української всесвітньої координаційної ради щодо незадовільного рівня організації і підготовки форуму з боку владних інституцій. «Така невизначеність щодо організації, підготовки і проведення форуму може негативно позначитися на авторитеті української влади серед світового українства», — йдеться в листі В. Литвина на ім'я В. Ющенка.

Вл. інф.

Від ситуативної до системної співпраці

*Нині є всі підстави для переходу від ситуативної до системної співпраці України з Індією, і Верховна Рада цілком готова до цього. Про це заявив глава українського парламенту Володимир Литвин під час зустрічі з Президентом Республіки Індія Авулом Пакіром Джайнулабдіном Абдулом Каламом **(на знімку)**.*

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Президент Індії привітав ці прагнення нашої держави і запевнив, що його країна також намагатиметься розширювати зв'язки з Україною. А. Калам передав Голові Верховної Ради вітання від керівників обох палат парламенту Індії. Під час зустрічі було обговорено можливості двосторонньої співпраці у сферах науки, технологій, освіти, освоєнні космічного простору. «Це ті напрями, де об'єднавши наші зусилля, можемо отримати подвійний результат», — сказав Володимир Литвин. Ще одна галузь, в якій можна налагодити ефективну взаємодію України з Індією, на думку Голови Верховної Ради України та Президента Індії, це — сільське господарство.

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Скасовано статтю за дрібну спекуляцію

Вечірнє засідання 2 червня

На початку вечірнього засідання перед народними депутатами виступив Президент Республіки Індія Абдул Калам. «Ваша країна багата природними ресурсами та людьми, котрі є найбільшим даром Творця Україні», — сказав він у своїй промові.

Після таких слів високого гостя Верховна Рада розпочала активну законотворчу роботу. Спочатку парламент ухвалив закон «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності», який уможливлює передачу з державної у комунальну власність на безплатній основі підприємств теплоенергетики, які виробляють теплову енергію для споживачів житлово-комунальної сфери, бюджетних установ і організацій. Необхідною умовою такого передання має бути гарантія, що це майно протягом трьох років не відчужуватиметься у приватну власність. Ще один, підтриманий народними депутатами, законопроект — «Про внесення змін до Закону України «Про приватизацію державного майна» — встановлює для адміністрації підприємств та трудового колективу рівні права на придбання акцій відкритих акціонерних товариств, що створюються під час приватизації та корпоратизації. Цим законом скасовується право керівників на додаткове придбання п'яти відсотків акцій підприємств, на яких вони працюють.

Далі сесія запровадила мораторій на видачу ліцензій для провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей. Як зазначив член Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Пилип Буждиган, закон спрямовано на запобігання зловживанням у лотерейній діяльності до ухвалення закону про державне регулювання діяльності з випуску та проведення лотерей і грошових розіграшів. Щоправда, останній законопроект поки що ухвалено тільки у першому читанні, тому складно сказати, скільки триватиме цей мораторій.

Народні депутати внесли зміни до деяких законів України стосовно приведення їх у відповідність з Цивільним кодексом. За словами голови Комітету ВР з питань фінансів та банківської діяльності Сергія Буряка, ці зміни передбачають, що обмеження на користування банківським рахунком можуть накладатися лише за рішенням суду.

Законопроект «Про теплопостачання» було ухвалено в цілому. На думку розробників, цей закон сприятиме конкуренції на ринку теплової енергії, забезпечуватиме державне регулювання цінової та тарифної політики, поліпшить захист прав споживачів. Водночас, у разі несплати за спожиту теплову енергію, теплопостачальники отримали право відключати споживачів аж до погашення заборгованості.

Народні депутати внесли зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Скасовується відповідальність за дрібну спекуляцію та покарання у вигляді арешту за порушення встановленого порядку, організації або проведення зборів, мітингів, демонстрацій. Водночас збільшується розмір штрафу за неповагу до суду. Насамкінець парламент вніс зміни до деяких законів стосовно зарахування до стажу роботи, який дає право на пільгову пенсію, часу проходження строкової військової служби та ухвалив законопроект, який конкретизує механізм прийняття рішень про будівництво ядерно та радіаційно небезпечних об'єктів.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Повернути малому бізнесу чесні правила гри

Ранкове і денне засідання 3 червня
(Початок на 1-й стор.).

Деякі народні обранці наголошували на потребі виправити допущені урядом і парламентом помилки в цьогорічному бюджеті й «реанімувати» малий і середній бізнес. «Бюджетом-2005 ми нанесли колосальний удар по вітчизняному виробництву», — переконував депутат Валерій Асадчев. «Підприємці чекають від Верховної Ради дійових результатів», — запевняв Василь Гаврилюк. Зрештою, парламент 326 голосами схвалив цей закон у цілому.

Потім депутати обговорили і схвалили в першому читанні проект закону про Фонд державного майна України.

На початку пленарного засідання глава парламенту Володимир Литвин оголосив про чергові міжфракційні «міграції»: народні депутати Микола Баграєв та Василь Хмельницький поповнили лави фракції БЮТ, Валерій Горбатов вступив до фракції «Наша Україна», а Тарас Довгий перейшов із фракції ППУ також до «Нашої України». Під час оголошення зранку депутатських запитів і заяв, парламент підтримав запит Олега Тягнибока до Президента України з пропозицією звільнити з посади радника глави держави російського політика Бориса Нємцова. А лідер фракції «Регіони України» Раїса Богатирьова знову використала парламентську трибуну для звинувачень нової влади у політичному переслідуванні голови Донецької облради Бориса Колесникова. Р. Богатирьова заявила, що нова влада «заразилася інфекцією від влади Кучми», і вимагала відкритого судочинства у справі Б. Колесникова за участю міжнародних спостерігачів.

Володимир Литвин і народні депутати привітали з днем народження своїх колег Віктора Развадовського та Костянтина Ситника.

Юліана ШЕВЧУК.

Провідний гравець у взаєминах держави зі своїми громадянами

■ ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТА

(Початок на 1-й стор.).

У чистому вигляді незалежної форми існування ЗМІ не було, немає і взагалі не може бути. Бо очевидною за будь-яких обставин завжди залишатиметься залежність від суспільного устрою, законодавчих актів, джерел фінансування, моралі, волі та намірів тих, хто причетний до створення і організації роботи ЗМІ. Інша річ — визнання і утвердження позиції нейтралітету ЗМІ як обов'язкової, правової норми у процесі їх інформаційної діяльності. Коли партійні пріоритети не є домінуючими у редакційній політиці засобу інформації, коли визначення "про що інформувати", "як інформувати", "і з якою метою інформувати" не формуються поза стінами редакцій і студій, коли журналіст, перш ніж дати оцінку тій чи іншій події, людині або явищу і отримати за це винагороду, сам чітко усвідомлюватиме, яким правовим імунітетом наділені його візаві.

Перші спроби пошуку золотої середини у таких цивілізованих взаєминах сьогодні вже мають місце у деяких засобах інформації. Власне, це дещо підзабуті колективні трудові угоди, в яких чітко розмежовуються загальна організація виробничої діяльності та програмні засади творчої редакційної політики. Важливо, щоб цей процес не вщухав, а врешті-решт завершився створенням змістовного законопроекту у відповідному парламентському комітеті з подальшим його розглядом у Верховній Раді України.

СЬОГОДЕННЯ

Показова прикмета сьогодення ЗМІ — вони мають можливість довільно, творчо та прискіпливо досліджувати розвиток усіх без винятку процесів бурхливої української дійсності. Пропагувати й агітувати за будь-що, переконувати людей у будь-чому чи, навпаки, спростовувати все, що їх може обурювати, а то й засуджувати вчинки, поведінку і непопулярні рішення окремих посадовців чи установ.

Більше того, останнім часом ЗМІ розглядаються не лише як колективні організатори тих чи інших починань, а й як рупор офіційних запитів правоохоронних органів.

З чийогось зумисного розрахунку оригінальною і у той же час суперечливою функцією було наділено, зокрема, аудіовізуальні ЗМІ, певне, тому, що вони оперативно реалізують одразу кілька намірів: повідомити, попередити і апріорі сформувати негативне ставлення громадськості саме до конкретного суб'єкта. Двох думок щодо законності таких напівофіційних звернень не може бути — це правовий нонсенс. Однак певна частка відповідальності лягає і на журналіста чи засіб інформації, який миттєво не спростував дане оголошення, начебто зроблене між іншим. Прикладів наводити не буду, всі вони — загальновідомі. І всі, безперечно, — наслідок збурень українського суспільства резонансними кримінальними справами. Прикро, що у тенетах цих низькопробних розбірок не останню роль відіграють окремі ЗМІ, тиражуючи значний масив недобросовісної інформації. До того ж не завжди з власної волі.

Іншою, не менш актуальною, ознакою сьогодення є настійна потреба в адекватному реагуванні влади на аргументовані виступи ЗМІ. Як зазначила нещодавно одна шанована мною щотижнева газета: "Неадекватність або відсутність реакції влади... не сприяють становленню чинника впливу медіа як такого. Від цього страждають усі. Просто результати цього страждання влада, суспільство й журналісти відчують на різних етапах".

Найперше бажання у ситуації, коли твою діяльність публічно принизили, кажу вам щиро і відверто з власного досвіду, — сховатися за посадовий титул і зробити вигляд, що не помітив журналістського закиду. Згодом виникає потреба зрозуміти причини такого ставлення журналіста до твоєї персони. Ще потім — намір переконати громадськість, що малося на увазі зовсім інше. Насамкінець, ведеться пошук шляхів залагодження непорозуміння або уникнення подальших діалогів з дошкульним репортером.

Хто від цього втрачає? Принаймні не журналіст і засіб, який він репрезентує.

Висловився якось я, як ви пам'ятаєте, на одній нараді за участю Прем'єр-міністра про "корито і тих, хто прагне залишатися будь-що біля нього". Емоційно і різко. Такою само була і репліка у відповідь. Багато чого суттєвого з тієї наради не донесли ЗМІ до громадян, а от почутий діалог з відповідними редакційними коментарями — викали сповна. Із усіх мислимих і немислимих варіантів реакції на дошкульні журналістські репліки я обрав, як зараз розумію, найважчу, але найоптимальнішу — визнання власної невиправданої гарячковості в запалі полеміки. І, знаєте, після такого самоаналізу — ЗМІ відразу втратили інтерес до випадку.

Але якщо серйозніше аналізувати суспільну значимість негативної реакції влади чи посадовців на аргументовані виступи ЗМІ, то єдино можливою рекомендацією тут може бути проста порада: зробити належні висновки, які в подальшому унеможливлюватимуть такі прорахунки. Уникати самоаналізу шкідливо будь-якому, тим паче публічному політику.

СУСПІЛЬНЕ МОВЛЕННЯ

Майже як панацея у розвитку демократичних засад у сфері інформації сьогодні розглядається питання організації суспільного телерадіомовлення. Долучилася до цієї багаторічної дискусії і Верховна Рада України, зокрема, прийнятими законодавчими актами та створенням при її Голові громадської ради. Нині ж значна частина уже прийнятих положень переглядається, оскільки настав досить вирішальний етап в організації такої форми мовлення. Але передусім мовлення, а не створення у примусовому порядку телерадіоорганізацій з елементами громадського управління.

Не вам мені говорити про наявні фінансово-економічні можливості держави, громадських організацій, благодійних фондів чи патріотично налаштованих меценатів. Інші структури не можуть братися до уваги, хоча б тому, що вони вже і так володіють більшою частиною національного телерадіопростору. Тому суспільне мовлення утвердиться там, де буде добра воля вдосконалювати інформаційне поле держави не за бюджетні субвенції чи значні винагороди у конвертах від ініціаторів демонтажу державного телерадіомовлення, а за прагнення зробити це поле національно самобутнім, прозорим і стабільним. Утвердиться тоді, коли цією ідеєю проймуться не самі лише популярні та успішні менеджери, а й редакційні колективи державних телерадіоорганізацій.

ПРО ВІК І ВІЧНІ ЦІННОСТІ

Аналізуючи керівні кадри та творчий менеджмент наших ЗМІ, не можна не помітити приємну особливість — за останні п'ять років відбулося значне їх омолодження. Показовий приклад — адміністративна група Першого національного телеканала. Сорокарічному президенту НТКУ допомагають повертати колись втрачені творчі рубежі молоді заступники, вік яких не досяг і тридцяти. Чимало вчорашніх випускників журфаків правлять бал і в друкованих засобах інформації. Я не кажу вже про репортерів, кореспондентів, редакторів, питома вага яких, певне, сягає понад половину із наявних. Тенденція закономірна, позитивна і зрозуміла. Молода незалежна держава, далекосяжні прагнення, європейський рівень знань, вільнодумство, амбітність, простота участі в державному управлінні, політичній та громадській діяльності. Це, безперечно, визначальні ознаки нашого часу.

І все-таки, як свідчить статистика, українське суспільство швидко старіє і зменшується. Особливо наше багатостраждальне село. Найактуальніша перспектива для шістдесятирічного хлібороба — зібрати врожай і зберегти його до наступної весни. Тому не завжди спрацьовують журналістські підходи у висвітленні агротехнічної та фахової відсталості сільських трудівників, їхній патріархальній ментальності, нерішучості, недовірі до новацій, реорганізацій та реформ. Лише раз і ненадовго їх наділили землею на початку минулого століття, і відтоді жодного разу не повертали по справедливості. Тільки маніпулювали нею, тільки від неї віддаляли.

Усе це я веду до того, що незалежно від того, який вік журналіста, він передусім зобов'язаний відчути пульс свого народу, зрозуміти реальне існування минулого потенціалу і побачити в ньому паростки таких бажаних реальних змін. Лише за цієї умови на шпальтах наших газет і журналів, екранах телеприймачів поменшає ілюстрацій державотворчого люду, політиків, банкірів чи бізнесменів. Натомість з'являться скромні образи спрацьованих, але мудрих і одухотворених співвітчизників, які, подекуди бувають і мовчазними, наче земля, та водночас життєдайними і щедрими, мов рідна природа. Ось таких людей слід не тільки підтримувати, а й оберігати. Словом писаним і мовленим.

Тема людини вічна. Її почуття, переживання, радощі — неперехідні. Позитиву, на жаль, нині ми приділяємо уваги занадто мало. А він є в нашому житті. Прикро, що реклама знівелювала, а то й витіснила щирість і доброзичливість. Витіснила почуття людини як основного носія моральних цінностей. Здебільшого людина у рекламних відрізках ЗМІ — це засіб для якомога видовищної репрезентації товарів, послуг чи шоу-заходів. Леонід Голубков, Олімпійські боги з найкращою горілкою, брати Клички в обрамленні пляшок Чернігівського пива — все це не має нічого спільного із гаслом: все для людини, все — в ім'я людини! Швидше, навпаки.

ТЕМИ

Свіжі актуальні теми живуть кілька днів, далі — це вже надбання історії, факт чи подія для дослідження аналітиків, статистів, а то й компетентних осіб чи органів, яким цікаві ці теми. Зазвичай вони і сприймаються легко і дохідливо. Помилково вважати, що всі ми маємо щось робити чи творити для нащадків. Ми творимо лише для себе. Наші нащадки самі розберуться, які рукописи їм корисні, а які — нічого не варті. Що вже тоді говорити про заялложені теми з бородою про давно минулі події, які задумуються як журналістські дослідження, а реалізуються як непривабливий замовний деструктив. Справжній журналіст із душею ангела, розумом аксакала і талантом Да Вінчі не принизився б до такої чорнової творчості.

...Віднедавна в Україні не стоїть питання, де сходить сонце? Як і в усі часи, воно сходить з належного боку. На щастя, сходить не там, де бовваніють олігархічні фінансово-політичні піраміди, а де відроджуються порозуміння, правда, загальнолюдська мораль. Де не дружать проти когось, де амбіції, корпоративні, а то й кланові інтереси, наче тінь, зникатимуть непомітно, як і з'являлися на початку дев'яностих.

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України, академік НАН України

Наша нестінарська професія

6 червня 1992 року Спілку журналістів України прийнято до лав потужного об'єднання професіоналів пера і мікрофона майже зі 150 країн світу — Міжнародної федерації журналістів.

Цю дату й обрали для відзначення у нашій країні Дня журналіста.

Професійне свято — це для нас передусім час огляду своїх лав, як ми змінилися за рік, що надбали і що втратили, чого нам бракує.

За рік до лав Національної спілки журналістів України вступили 925 колег, 343 з них віком до 30 років. Сьогодні у Спілці — 13 671 журналіст.

Останні місяці 2004-го для нас, як і для всієї України, стали часом моральних і професійних випробувань.

Під час Майдану у Національній спілці журналістів зібралися десятки керівників і рядових працівників засобів масової інформації. Ми констатували, що зароджується українська політична нація і закликали колег бути на площах і вулицях разом зі своїм народом.

Усі ми розуміли, що вирішується доля нашої незалежної держави, і радісно сприйняли заяви новообраного Президента про демократичний напрям розвитку суспільства, про утвердження в Україні принципів свободи слова, невтручання влади у діяльність засобів масової інформації. Ми всі раділи, що нарешті зможемо писати і говорити правду, що не існуватиме цензорів і цензориків, які закриватимуть нам рота.

Я підтримую пропозицію Президента Віктора Ющенка про проведення всеукраїнської дискусії щодо найголовніших принципів діяльності журналістів.

Наша спілка невдовзі розпочне таку відкриту для всіх колег і всього суспільства дискусію. Вона потрібна передусім нам самим, щоб почути думку тих, для кого ми, власне, працюємо, — хто ми, які ми, наскільки відповідаємо критеріям сучасності. Такий наш діалог з читачем, слухачем, глядачем вкрай потрібен і суспільству.

Так, ми відкрито говоримо, що у нашому середовищі не все гаразд, що багатьом з нас бракує професіоналізму, не всі дотримуються норм журналістської етики.

Але ми категоричні противники того, що нова влада намагається позбавити деяких наших колег права на професію або й притягти до кримінальної відповідальності за їхню позицію під час президентських виборів. Притягувати до відповідальності треба тих колишніх високопосадовців, які, порушуючи всі юридичні та моральні норми, ламали через коліно журналістів, змушували писати і показувати тільки те, що вигідно було попередній владі.

Часто пригадую, як на болгарському узбережжі Чорного моря спостерігав дивовижне видовище: насипали купу жару, ретельно розрівняли граблями і на це палахкотіле поле зайшли босоніж чоловіки й жінки, і спочатку поволі, а потім чимдуж творили свій іскрометний танок. Тих людей у Болгарії звуть нестінарами.

Журналісти — це ті самі нестінари на пекучому полі наших проблем.

Будемо рішучими і відважними, віддаючи душу і тіло найпривабливішій і найвимогливішій професії!

Зі святом вас, друзі!

Ігор ЛУБЧЕНКО, голова Національної спілки журналістів України.

■ АКТУАЛЬНО

Не минуло й півроку

Кабмін затвердив мінімальні ціни на зернові і олійні культури майбутнього врожаю. Вони були озвучені після наради з питань зернового ринку в уряді. Зокрема, пшениця м'яка 1 класу коштуватиме 930 гривень за тонну, 2 класу — 780 гривень, 3-го — 690, 4-го — 540, 5-го — 495, 6-го — 490 гривень. Тонна жита групи А, залежно від класу, — 550 — 350 гривень. Ячменю — 420 — 390 гривень. Кукурудзи — 550 — 450 гривень. Вівса — 630 — 550 гривень. Насіння соняшнику — 1350 —1150 гривень.

Як прокоментував затверджені ціни АПК-Інформу міністр агрополітики Олександр Баранівський, тепер, відповідно до закону "Про ціни і ціноутворення", до тих, хто продаватиме зерно дешевше, можуть бути застосовані санкції". А на думку першого віце-прем'єра Анатолія Кінаха, напрацьовані ціни є оптимальними, оскільки принесуть аграріям щонайменше 15—20 відсотків рентабельності.

(Закінчення на 4-й стор.).

Унаслідок перевірки діяльності Міністерства транспорту порушено 18 кримінальних справ

Петро СИМОНЕНКО просить прем'єра розглянути питання про доцільність проведення територіально-адміністративної реформи

Читайте. Це корисно!

Кіровоградська область. Особливості нинішнього «Тижня передплатника» в тому, що він розпочинається на Кіровоградщині у день професійного свята журналістів. Про це наголосила в розмові з кореспондентом «Голосу України» начальник відділу періодичних видань Кіровоградської обласної дирекції «Укрпошта» Зінаїда Скрипниченко.

Щодо засобів проведення передплатної кампанії, зауважила вона, то тут немає нічого нового. Це — подвірний обхід листоношами своїх дільниць, відкриття додаткових передплатних пунктів, у тому числі й на великих підприємствах, проведення рекламних акцій та конкурсів за участю редакцій газет, розповсюдження рекламної продукції тощо. А ще Зінаїда Скрипниченко запевнила, що працівники поштових відділень активно пропагуватимуть «Голос України», оскільки постійні передплатники давно переконалися, що читати «його цікаво й корисно». Зауважу лише, що, за статистикою, із загальної кількості передплачених в області видань понад третина припадає саме на «Тиждень передплатника».

Олег БОНДАР.

Пийте воду з-під крана. Тільки кип'ячену

Найбрудніша вода — на сході України. Зокрема, у промислових зонах Донбасу, Кривбасу, Дніпропетровської, а також Миколаївської та Херсонської областей. Так вважає учений секретар Інституту гідробіології НАН України, кандидат біологічних наук Володимир Юришинець. А в цілому, за твердженням ученого, у країні досить чиста вода. Принаймні до водопроводу вона потрапляє в нормальному стані. Тільки от іржаві труби багаторічної давності роблять свою чорну справу, значно знижуючи її якість.

Сам учений п'є воду з-під крана, але тільки після кип'ятіння або додаткового очищення фільтром, і категорично не радить пити сиру водопровідну воду. Що стосується води з бюветів, то, на думку біолога, вона не проходить те очищення, що водопровідна. Зате вона не втрачає свої мінеральні властивості і не забруднюється іржею з труб, **передає meta. ua.**

Розтринькувати газ навчилися. А економити?

Івано-Франківськ. Україна споживає близько 70 млрд. куб. м природного газу на рік і посідає за цим показником шосте місце у світі, але достовірного обліку його витрат так і немає. Про це заявив на всеукраїнській науково-технічній конференції «Вимірювання витрати та кількості газу», що відбулася на базі місцевого університету нафти і газу та підприємства зі стандартизації та метрології, голова Держспоживстандарту України Микола Негрич. І хоч маємо для цього начебто непогані вітчизняні прилади, однак вони не відповідають євростандартам. Тож науковці і практики, котрі намагалися виробити на конференції рекомендації щодо поліпшення обліку газу, сподіваються, що держава задля економії паливно-енергетичних ресурсів більше уваги приділятиме цій проблемі.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ ФОТОФАКТ

В Івано-Франківську з нагоди приїзду в місто учасників інформаційного автобусного туру ЄС відкрили стелу міст-побратимів.

На знімку: стела на площі Ринок.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

«Слухай, Серьогін, ішов би ти звідси»

■ АКТУАЛЬНИЙ РЕПОРТАЖ

(Початок на 1-й стор.).

Біля ларька в районі станції метро «Шулявська» увагу привернули дві жінки похилого віку, що вочевидь працювали в «приватному порядку».

— Валютою торгуєте?

— Та що ти, синку. Ми карбованці купуємо — заспокоюються тітоньки, довідавшись, що я не з міліції. — На базарі торгуємо, а товар у Москві беремо. Перед поїздкою вирішили гривні поміняти, а в ларьку дорогувато. (У пункті російську валюту приймали по 16 гривень за сотню, продавали по 18,3. — **Авт.**)

— А ви скільки платите?

— По 17, по 17,5, як домовимося.

— Дівчина проти конкуренції не заперечує?

— Які ж ми конкурентки. Вона каже, що їхньому банку карбованці не потрібні.

У районі Політехнічного інституту виявився цікавий феномен. У двох пунктах, що розташовані у сорока метрах, того само банку курси долара і карбованця відрізнялися (відповідно 5,09 — 5,13, 1,77 —1,18 у першому і 5,07 — 5,125, 1,76 — 1,81 у другому). В обох випадках курс було завірено тим само підписом. За роз'ясненнями я звернувся до касира, але засмучена чимось дівчина на запитання відповідати категорично відмовилася.

— Чого до людини чіпляєшся? — запитав неголений атлет, що стояв біля віконця.

— Я журналіст, матеріал збираю, а ви — охоронець?

— Ні, просто знайомий. Слухай, Серьогін, ішов би ти звідси.

При цьому погляд «валютного Ромео» нічого гарного не обіцяв. Спочатку я навіть не зрозумів, що він має на увазі. І вже пізніше згадав, що Серьогін — журналіст, один із персонажів серіалу «Бандитський Петербург». Пам'ятається, за сюжетом від представників кримінальних структур цьому герою здорово діставалося. Я, звичайно, визнав за краще ретируватися, адже ми з виконавцем ролі Серьогіна Олександром Домогаровим, як мовиться, навіть не близнюки.

Найвищий курс прийому долара — 5,1 був в обміннику, який знаходився в магазині, що торгує електронікою.

— Я тут на прийом працюю, — пояснює Лариса, —апаратура дорога, люди здебільшого з валютою приїжджають.

— Євро часто здають?

— Не дуже, більше долари.

Переміщаючись містом, звертаєш увагу на те, що курси валют залежать не так від власника, як від місця розташування обмінного пункту. Вокзал —найкраще тому підтвердження.

Якщо курс євро у всіх місцевих точках ще більш-менш відповідає середньому по місту, то тут ціна американських і російських грошиків просто шокує. Долар дорожче ніж за 4,7 грн. ви не продасте. Це в одній точці, в інших — 4,498. Карбованці взагалі приймають по 1,18, а продають по 1,99. Тут, треба відзначити, застосовано простий психологічний трюк. Що більше цифр після коми, то більша ймовірність, що людина в них заплутається. Якщо всюди карбованець продають по 1,81, а ми трохи цифри місцями поміняємо — «навар» вийде майже подвійний. Тим паче що у пасажира входити у такі тонкості часу не вистачить.

Олег НЕСЕРЬОГІН.

ОБМІН ВАЛЮТ

КУПІВЛЯ		ПРОДАЖ
5.07	USD	5.12
6.12	EUR	6.33
1.73	RUB	1.83
8.8	GBP	09.40

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

P. S. ***Ще в листопаді минулого року Нацбанк суворо стежив за описаними в статті «викрутасами» в обмінних пунктах. Тому що сам установив так звану маржу в 2 відсотки. Це означало, що не можна купувати валюту на 2 відсотки дешевше, ніж за курсом Нацбанку і відповідно на стільки ж не можна було дорожче її продавати. Від цієї практики відмовилися, оскільки є думка, що нині в Україні великих спекулятивних коливань немає. Однак це не означає, що Нацбанк не може до неї повернутися.***

■ У НОМЕР

Міністр кидає виклик паличці Коха

Прийняті у країні методи виявлення туберкульозу —неефективні. Про це заявив міністр охорони здоров'я України Микола Поліщук. За його словами, флюорографічне обстеження — не кращий метод для діагностики. Тому для подальшої роботи обрано використання DOTS-стратегії, що базується на визначення хворих мікробіологічними методами. Ця методика ефективна під час первинного визначення хворих і значно дешевша, ніж рентген-діагностика, **передає «meta. ua».**

Яйця з неба

Злива зі шматками льоду розміром із качине яйце, що накрила село Красна Поляна Чорноморського району на Керченському півострові, забила чимало свійської птиці, понівечила дахи, вікна, автомобілі, понищила фрукти, зав'язь винограду, городину, посіви багаторічних трав. А бурхливий метровий потік змив родючий шар грунту більш як на 120 гектарах. Вода, прибуваючи звідусіль, затопила село. На щастя, обійшлося без жертв. Збитки від годинного дощу і градобою оцінює спеціальна комісія.

Віктор ХОМЕНКО.

■ АКТУАЛЬНО

Не минуло й півроку

(Початок на 3-й стор.).

Тим часом, як уже повідомлялося раніше, глава парламентського Комітету з питань аграрної політики і земельних відносин Іван Томич зауважив, що уряд спізнився із затвердженням мінімальних цін на зерно — їх необхідно було визначити ще на початку року, щоб аграрії могли планувати свою діяльність на рік. Сформовані на пшеницю ціни він вважає низькими. На його думку, тонна 3-го класу повинна коштувати 794 гривні — в цьому разі буде забезпечена її мінімальна рентабельність.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Каркас автобуса розколовся навпіл

(Початок на 1-й стор.).

В УДАІ Одеської області «Голосу України» повідомили, що тепловоз тягнув за собою автобус майже кілометр. Видимість на переїзді в обох напрямках становила майже півтора кілометра.

Згідно з показаннями машиніста тепловоза, автобус він побачив приблизно за кілометр до залізничного переїзду. Однак водій автобуса проігнорував вимоги дорожнього знака «Проїзд без зупинки заборонено», а також вимоги, розміщені на додатковому табло, встановленому перед переїздом, не відреагував на сигнали звукової сигналізації.

На прохання «Голосу України» обставини аварії прокоментував міністр транспорту і зв'язку України Євген Червоненко:

— Потяг їхав з Білгорода-Дністровського до Арциза. А автобус здійснював планову поїздку за маршрутом Петрівка—Одесса. Унаслідок зіткнення каркас автобуса розколовся навпіл. У салоні автобуса було 40 пасажирів. Водій залишився живий. За попередньою версією, водій автобуса зупинився на залізничному переїзді для того, щоб підібрати пасажира.

У рятувальних роботах брали участь підрозділи МНС України, підрозділи медицини катастроф. Постраждалих витягали з автобуса і на шести машинах «швидкої допомоги» відправляли до Саратської райлікарні.

За вказівкою Президента України Віктора Ющенко створено урядову комісію для розслідування обставин трагедії, що сталася.

Це не перша трагедія на залізничному переїзді. 16 травня 2004 року в Ізмаїльському районі на залізничному переїзді сталося зіткнення вантажного потяга з пасажирським автобусом «ЛАЗ». Тоді загинуло 15 осіб...

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото надано прес-службою МНС (УНІАН).

До Придністров'я з мирними ініціативами

Вперше за 14 років наявності проблеми її може бути розв'язано

■ ВІЗИТИ

Учора секретар Ради національної безпеки і оборони України Петро Порошенко відбув з робочою поїздкою до Тирасполя. Президент України Віктор Ющенко доручив йому детально обговорити з лідером Придністров'я Ігорем Смирновим український план врегулювання придністровського конфлікту.

Напередодні переговорів у Тирасполі Петро Порошенко повідомив журналістам, що вже підписано указ, за яким набули чинності рішення РНБО з врегулювання придністровського конфлікту.

Нагадаємо, днями відбулася зустріч президентів України та Молдови в Одеській області. Головною темою переговорів був саме цей план. За словами Віктора Ющенка, сторони дійшли повного порозуміння. «Немає сумніву, що цей конфлікт політичний і має бути врегульований політичними методами», — сказав Президент України.

Глава держави зазначив, що Україна вперше вийшла з політичним документом, який ставить мету врегулювати ситуацію: «Ми вдячні, що наш план урегулювання конфлікту підтримують Росія, ЄС, ОБСЄ, за нього висловилися Сполучені Штати, молдовська сторона, позитивно відгукнулася також придністровська сторона». Віктор Ющенко і Володимир Воронін підписали спільне звернення до голови Європейської комісії Хосе Мануеля Баррозо про організацію цілодобового моніторингу 452-кілометрової Придністровської ділянки українсько-молдовського кордону.

«У мене є відчуття, що ми перебуваємо за кілька кроків від прийняття документа сторонами—учасницями конфлікту і сторонами, що гарантують його розв'язання», — підсумував Президент України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ,
Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Зліва направо: Президент Молдови Володимир Воронін, Президент України Віктор Ющенко та міністр закордонних справ України Борис Тарасюк.

Довідка «Голосу України»

13 травня РНБО затвердила український план врегулювання ситуації у Придністров'ї. План передано усім зацікавленим учасникам процесу. Він передбачає три етапи вирішення проблеми, які мають забрати майже 18 місяців.

Цей план розробило МЗС України у контексті реалізації ініціативи «До врегулювання — через демократію», оголошеної 22 квітня в Кишиневі Президентом України Віктором Ющенком під час саміту ГУАМ. План містить 7 кроків — пропозицій адміністрації Придністров'я, що стосуються, серед іншого, створення умов для розвитку демократії; проведення найближчим часом виборів до Верховної Ради Придністров'я; можливості залучення ЄС, ОБСЄ, Ради Європи, Росії, США та інших демократичних країн і міжнародних утворень разом з Україною до участі в забезпеченні контролю над вільними виборами до ВР Придністров'я; можливості трансформації міжнародної військової присутності на території Придністров'я; можливості допуску на військові підприємства Придністров'я моніторингових місій.

Очікується, що найближчим часом план врегулювання придністровської проблеми буде обговорено в парламенті Республіки Молдова та Верховній Раді Придністров'я.

Тимошенко хоче дружити інтенсивніше

Україна, Грузія і Молдова мають намір щось робити з СНД

■ ПОДРОБИЦІ

Як припускають спостерігачі, вчорашня зустріч прем'єрів у Тбілісі може стати однією з вирішальних для СНД. Принаймні ніхто не приховує, що Грузія, Україна і Молдова мають намір докласти певних зусиль для реформування Співдружності. Адже із 34 питань порядку денного лише дев'ять, на думку експертів, заслуговують на увагу.

Грузія, наприклад, чітко визначила свої інтереси в цій організації. Як заявив прем'єр-міністр країни Зураб Ногаїделі: «Найцікавіше для нас — угода про міжнародну торгівлю». Це питання викликає і традиційний інтерес української делегації.

Прем'єр України Юлія Тимошенко, яка й без того перебувала в центрі уваги політиків і журналістів, різко загострила ситуацію. Вона заявила про необхідність скоротити терміни зняття обмежень і вилучень у взаємній торгівлі між країнами Співдружності до 2008 року. Хоча спочатку передбачалося зняти такі обмеження до 2012 року.

— Для цього не потрібно сім років... Ми хочемо дружити інтенсивніше. І якщо вже йдемо до питання побудови єдиного економічного простору, то треба робити це інтенсивніше, — заявила Тимошенко. — Треба продовжити переговори і скоротити термін прийняття документа.

Ця заява викликала досить жорстку реакцію глави російського уряду. Михайло Фрадков, який прибув до Грузії в п'ятницю вранці, сказав, що запропонований експертами термін вилучення обмежень тривалий час узгоджувався експертами:

— Я підтримую спільне бажання жити без вилучень і перейти до формування ЄЕП, але при цьому треба не забувати, що всі країни СНД мають свої системи регулювання, одні — члени СОТ, а інші не є такими... Не треба спрощувати ту роботу, яка ведеться, тим більше, що в багатьох товарів своя специфіка. Нам слід рухатися до спільної економіки, але також треба зважати і на думку експертів...

Так чи інакше, а поки що Україна втрималася від приєднання до протоколу про поетапне скасування обмежень у взаємній торгівлі держав—учасників СНД. А двостороння «дуель» двох прем'єрів була запланована на вчорашню другу половину дня...

Як стало відомо вчора вранці, Тимошенко і Фрадков готувалися поговорити відверто на тему співпраці у паливно-енергетичному секторі. Зокрема, обговорити питання функціонування нафтопроводу Одеса—Броди, роботу зі створення газотранспортного консорціуму, а також питання реалізації угоди щодо транзиту російської нафти через територію України.

Михайло МЕСХІШВІЛІ.
Тбілісі.

■ ПЕРЕМОГА ЛІКАРІВ

Настя Овчар уже ходить

Настя Овчар упевнено почала одужувати. Два дні дівчинка їсть повністю самостійно. Настя вже ходить, спираючись на спеціальні ходунки на коліщатах. Вона вчиться читати та лічити і українською, і англійською мовами.

Тепер про те, що дівчинка видужає, медики кажуть упевненіше. Усю поверхню опіків уже закрили шкірою, але ще є залишкові рани. Настя постійно питає в мами про молодшу сестричку Люду. Але побачитися їм, імовірно, доведеться ще нескоро.

ОБСЄ очолив француз

Генеральним секретарем Організації безпеки і співробітництва в Європі став француз Марк Перрен де Брішамбо. Він змінив на посаді представника Словаччини Яна Кубіша, призначеного главою ОБСЄ відповідно до ротації.

Марк Перрен де Брішамбо — дипломатичний радник міністерства оборони Франції і колишній посол цієї країни в ОБСЄ. Серед інших кандидатів на цю посаду раніше називалося ім'я посла Швейцарії в цій організації Жерара Студманна, як представника нейтральної країни. Його досвід керівництва бюро ОБСЄ з демократичних інститутів і прав людини найліпше відповідав би новій посаді, зазначали оглядачі.

■ ФОТОФАКТ

У столичному готелі «Київський» пройшов чемпіонат з фітнесу. Це один з наймолодших видів спорту в Україні, який поєднує в собі аеробне і фізичне навантаження.

Фото Олексія ІВАНОВА (Укрінформ).

Щоб змінити світ, Соросу потрібні гроші

■ ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ

Відомий бізнесмен Джордж Сорос заявив учора в Києві, що він не фінансував «помаранчеву революцію», однак повідомив, що допоможе грошима створити українське громадське телебачення. Він обговорив це питання з керівниками Першого національного.

Ім'я Сороса вже багато років поспіль перебуває у першій десятці найвпливовіших людей світу. Ставлення до нього коливається від лютої ненависті до обожнення. На його вчорашній прес-конференції не обійшлося без сенсацій. Зокрема, він заявив: «Путін радив Кучмі відкрити вогонь по учасниках «помаранчевої революції», але, на щастя, Кучма не послухався. Те саме Путін радив зробити Карімову. Той послухався, і в результаті ми маємо одну з найкривавіших різанин у новітній історії».

Джордж Сорос також переконував нас, що бореться не за владу, а за демократію: «Я не пропагую революції, бо вважаю, що вони потрібні лише там, де відсутні демократичні шляхи розвитку. Отож революції — це ознака нестачі демократії». Він також зазначив, що взяв на себе зобов'язання допомогти створити в Україні відкрите суспільство. Для цього, як заявив сам Сорос, необхідно, передусім, роздержавити засоби масової інформації, зокрема, державне телебачення.

Тож у чому полягає загадка Сороса, чому він, до непристойності багата людина, віддає просто так свої гроші? «Я даю гроші на розвиток відкритого суспільства тому, що сам пережив спочатку гітлерівську окупацію Угорщини, а потім радянську. У світі є багато людей, які хочуть його змінити. Я відрізняюся від них тим, що маю на це гроші», — відповів Сорос.

■ СВІТ КОРОТКО

ФРАНЦІЯ

Вільпен боротиметься з безробіттям

Оголошено новий склад французького уряду. Спостерігачі зазначають, що більшість провідних позицій в оновленому кабінеті зберегли за собою давні соратники президента. Головним завданням нового уряду його глава Домінік де Вільпен вважає зниження рівня безробіття, що останніми роками досягло рекордних 10 відсотків.

УЗБЕКИСТАН

Дипломати залишають країну

Держдепартамент США розпорядився, щоб співробітники американського посольства в Ташкенті та їхні родини залишили столицю Узбекистану. Пересічним американським громадянам рекомендують не відвідувати цю країну найближчим часом. У заяві держдепартаменту йдеться про можливу загрозу терактів. Напередодні влада Узбекистану вкотре відкинула вимогу міжнародного співтовариства провести незалежне розслідування подій в Андижані, де, за даними правозахисників, загинули сотні людей.

ЛІВАН

Заклики до загального страйку

Напруженою залишається обстановка в Лівані. Напередодні під Бейрутом в автомобілі підірвався журналіст Самір Касир, відомий своїми антисирійськими виступами. Ніхто не взяв на себе відповідальність за теракт. Сирія заперечує будь-яку причетність до цього, а опозиція закликає до загального страйку, вимагаючи відставки президента країни Еміля Лахуда. У Лівані відбуваються поетапні вибори до парламенту — перші після виведення з країни сирійських військ.

ІНДОНЕЗІЯ

Стихія не йде з країни

Підземні поштовхи були зареєстровані на острові Ніас у західній частині Індонезійського архіпелагу. Епіцентр містився під дном Індійського океану — на західному узбережжі Суматри. Поштовхи досягали 6,1 бала за шкалою Ріхтера. Крім того, землетрус силою 5,8 бала відбувся й в іншому районі Індонезії — на захід від міста Медан на острові Суматра.

АЛБАНІЯ

Таланти і шанувальники

Учора міжнародну престижну премію в галузі літератури «Букер» одержав письменник і поет з Албанії Ісмаїл Кадаре. Грошовий еквівалент її становить 60 тисяч фунтів. Відповідно до нових правил, на церемонії автор-переможець має назвати найкращого перекладача своїх творів, якому тепер також належить премія, але в 15 тисяч фунтів.

ДЕНЬ
СУБОТА, 4 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 102 (3602)

Міністр оборони наказав звільнити у запас військовослужбовців строкової служби, які мають вищу освіту

Верховна Рада направила запит до В. Ющенка щодо усунення Б. Нємцова з посади радника Президента України

■ ЗАПИТАННЯ РУБА

Ручний бізнес — найкращий партнер?

Низка громадських об'єднань роботодавців і підприємців вважає, що форум «Бізнес і влада — партнери», який відбувся в Українському домі столиці 25 травня, уподібнився елітному «англійському клубу» для лобіювання політичних інтересів окремих можновладців і задоволення амбіцій певних бізнес-структур.

Це вони у спеціальному зверненні довели до відома Президента України Віктора Ющенка і представників ЗМІ. На їхнє переконання, в Україні немає структурованого соціального діалогу між владою, бізнесом і профспілками, бо, попри декларації, «до влади можна достукатися лише через інформаційні фільтри та приватні зв'язки». З другого боку, ручний бізнес — зручний для влади. Президент Спілки орендарів і підприємців Віктор Хмільовський, глава Всеукраїнської спілки працівників торгівлі й послуг «Трудова Співдружність» Лаліта Картозія та інші керівники бізнесових об'єднань навели чимало фактів на підтвердження доволі несподіваної заяви. Зі свого боку прокоментував її і народний депутат Валерій Альошин. На його думку, на жаль, не розв'язавши старих проблем, ми створюємо нові. Квапимося. Нехтуємо регламентними, організаційними чинниками. Помиляємося, як було зі змінами до держбюджету, проте згодом визнаємо, що не врахували довгострокових програм, зокрема, і тієї, що стосуються партнерських стосунків з малим і середнім бізнесом. Якщо треба сформувати інституціональне представництво різних інтересів для конструктивного діалогу, то слід шукати такі форми і механізми, які не дискредитували б жодну сторону. А всі розуміють, що треба, бо результатом такого партнерства є поліпшення добробуту переважної частини населення.

Валерій СТРИЖ.

■ ВЛАСНІСТЬ

Де 29 — там і 194

Глава Фонду держмайна України Валентина Семенюк повідомила журналістам, що її відомство оскаржує в судах правомірність приватизації 194 об'єктів.

Про всі інші цифри, в тім числі й 29, озвучену свого часу Президентом країни Віктором Ющенком, вона відгукнулася, як по надумані.

Виходить якась ірраціональна арифметика: де 29 — там і 194, а не навпаки. Такий висновок підсилює і сайт ФДМУ, на якому 26 травня з'явився наказ про намір оскаржити приватизацію 191 об'єкта. А кілька днів потому — інформація про намір розірвати підписану угоду про купівлю-продаж державних часток ВАТ «Херсонський бавовняний комбінат» і ВАТ «Вишневський ковальсько-пресовий завод», яка все одно не закриває баланс Валентини Петрівни на один об'єкт. Утім, це не так вже й важливо на тлі загальної процедури повернення роздержавлених активів. Прозорою її, як, власне, і саму приватизацію, назвати важко. Коректно — також, бо й глава ФДМУ наголошує на тому, що закону про реприватизацію немає. Від себе додам: і узгоджених з бізнесом критеріїв для початку такої процедури також. Затверджена урядом програма «Власність народу» їх не надала. Парламент, схоже, відмовився взяти на себе політичну відповідальність за переведення реприватизаційної епопеї в офіційне русло. А уряд, здається, поставив за мету заробити бюджетні дивіденди на ірраціональній арифметиці. Валентина Семенюк запевняє, що реприватизація не позначилася зле на інвестиційному кліматі країни. Статистика це заперечує — інвестиції скорочуються вже кілька місяців поспіль. До того ж її відомство успішно валить поточний план з приватизації, надходження від якої могли б стати неабияким інвестиційним додатком до основного капіталу.

Валентина Семенюк не сприймає ніяких мирових угод з «Інвестиційно-металургійним союзом» щодо комбінату «Криворіжсталь», а Президент країни Віктор Ющенко навпаки бачить у цьому сенс. І разом з ним — усі, хто розуміє, що черговий переділ власності за нереформованої системи судочинства змушує підозрювати владу в потуранні одним бізнес-групам на шкоду іншим.

Сергій ВЛАД.

■ ФОТОФАКТ

У дитячому оздоровчому центрі «Зоря» Миколаївського ВО «Зоря-Машпроект» щорічно оздоровлюється понад 500 дітлахів. Їм тут гарантовано п'ятиразове харчування, екскурсія в древню Ольвію та Очаків, риболовля, малі Олімпійські ігри, і, звичайно, купання в теплих водах Дніпро-Бузького лиману.

На знімку: триває підготовка до відкриття сезону.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Коли «шкалить» гіпертонія, вчіться жити

■ БУДЬТЕ ЗДОРОВІ!

Відділення реабілітації хворих на гіпертонію ось уже три роки успішно працює в санаторії «Україна» (на знімку).

Хоча гіпертоніків на Південному березі Криму лікують давно і майже в кожній оздоровниці, в «Україні» до проблеми підійшли з державної точки зору. Тому робота спеціально створеного відділення є однією з ланок Національної програми профілактики і лікування артеріальної гіпертензії в Україні. Санаторій став немов би «полігоном» столичного Інституту кардіології імені М. Д. Стражеска Академії медичних наук.

Звичайно, відділення реабілітації на 45 ліжок проблеми не знімає, та керівник санаторію заслужений лікар України **Віталій ТИМОШЕНКО (на знімку)** сповнений оптимізму:

— Зате з цього починається одужання! Перебування в нас дає можливість спостерігати за людиною: внаслідок чого в неї підвищується кров'яний тиск, як організм реагує на препарати і які з них найефективніші, після чого даємо відповідні рекомендації.

Розробити показання і протипоказання в лікуванні гіпертоніків на Південному узбережжі санаторним фахівцям допомагають нарівні зі столичними професорами вчені і практики республіканського кардіологічного центру, що в Сімферополі. Кардіологія стала темою кандидатської дисертації і завідувача відділенням реабілітації — стажування Олег Тимошенко проходив в інституті М. Стражеска.

Смертність від захворювань серцево-судинної системи в Україні залишила далеко позаду онкологію, туберкульоз, нещасні випадки та інші причини. Дві третіх серед померлих — гіпертоніки

Лікувальний процес побудований як раціональне поєднання базисної медикаментозної терапії і немедикаментозних методів лікування. Для пацієнтів розроблено лікувальне дієтичне харчування. Ведеться добове моніторування АТ, комбіноване моніторування АТ і ЕКГ. У відділенні працює унікальний кабінет БЗС — біологічного зворотного зв'язку, що дає можливість пацієнтам освоїти метод пониження тиску за допомогою дихання.

Рухові аеробні навантаження: дозовані пішохідні прогулянки, плавання в басейні з морською водою, а влітку — в морі, заняття у тренажерному залі дають змогу домогтися певного пониження рівня артеріального тиску і підвищення життєвого тонусу, емоційної рівноваги.

У санаторії працюють різні лікувальні кабінети: інгаляторій, спелеотерапії, фітотерапії, аромотерапії, кисневого коктейлю, електромагнітного і світлолікування, масажні, озокеритолікування, лазеротерапії. Популярність має водолікарня, де хворі приймають лікувальні душі, мінеральні і ароматичні ванни, підводний масаж. Частиною комплексного лікування є психологічні тести, практикуми. Хворих навчають способу життя, що дасть можливість зняти частину проблем зі здоров'ям — адже часто свої звички люди розраховують «викорінити» тією чи тією таблеткою.

Пацієнти, котрі пройшли реабілітацію в санаторії, відзначають поліпшення самопочуття, нормалізацію артеріального тиску. Вони задоволені також рівнем обслуговування, ставленням і увагою обслуговуючого медперсоналу. Санаторію «Україна» за результатами акредитації присвоєно вищу категорію. Його колектив ділом підтверджує істину: головніше — здоров'я в тілі!

Алла БРУСИЛОВА із санаторію «Україна».

Ялта.

Фото автора.

Демонтаж з трагічним фіналом

Бетонна плита вагою майже 40 тонн разом з цегляною галереєю рухнули вниз, накривши робітника. Це відбулося під час демонтажу металоконструкцій цеху суперфосфату на ВО «Хімпром». Як повідомив кореспонденту «Голосу України» в. о. начальника управління МНС Олег Андрущенко, трагедія сталася через елементарне порушення правил техніки безпеки. Щоб прискорити роботу, виробничники підрізали металеві палі, які підтримували перехід між двома будівлями.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Гей, лемки, до ватри!

Понад п'ять тисяч лемків з усіх-усюд уже п'ятий рік поспіль з'їджаються до Монастириська, щоб упродовж двох вихідних взяти участь у всеукраїнському фестивалі «Лемківська ватра». А збираються вони на Прикарпатті, бо навколишня місцевість нагадує прабатьківську землю, звідки лемків 60 років тому насильно виселили. Депортація тривала упродовж 1944—1946 років. Переважна більшість їх осіла на Тернопільщині — 173 тисячі. Підростає вже четверте покоління цієї етнічної гілки українського народу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Експрес без нас

■ ЩОДЕННИК

Понеділок. Президент України зробив другу спробу позбутися залежності від російської енергетичної «труби». Перша — в Туркменистані — закінчилася невдало: «батько всіх туркменів» Сапармурат Ніязов вліпив Україні ляпаса, не лише не зменшивши ціну на газ, а й пообіцявши їх підвищити.

Прикро, але буває. Тож, готуючи візит Президента до Казахстану по потрібні нам енергоносії, фахівці повинні були б це врахувати та озброїти главу держави аргументами. Їх чомусь не знайшлося. Реакція Нурсултана Назарбаєва не була несподіваною: нафта — в обмін на вступ України до ЄЕП, продати казахам одеський НПЗ, що належить Росії, а найголовніше — питання поставок енергоносіїв вирішувати разом з Росією. На що Ющенко заявив: «В ЄЕП економіка повинна випереджати політику» з тим, щоб Україна побачила... «реалізацію національних інтересів».

Вівторок. Спеціальний представник Євросоюзу в Молдові Адріан Якобовіц де Сегед під час зустрічі з президентом цієї країни Володимиром Вороніним заявив, що участь ЄС у придністровському врегулюванні «послужить інтересам безпеки на континенті, територіальній цілісності й незалежності демократичної Молдови». Сторони вітали ініціативи України з придністровського врегулювання. «Нове керівництво України повністю усвідомлює необхідність установлення належного митного і прикордонного контролю на придністровській ділянці молдовсько-українського кордону, важливість демілітаризації й демократизації придністровського регіону, необхідних для здійснення європейських прагнень Молдови й України», — заявив Володимир Воронін.

Середа. Слідом за французами європейській Конституції сказали «ні» голландці. Європейці зірвали стоп-кран в експресі, що мчав уперед, а їхні політики не готові пояснити, яке майбутнє чекає їх в об'єднаній Європі. А ще з'ясувалося, що потяг, у який намагалася вскочити Україна, мало того що зупинився — перспективи, що в ньому для неї відчиняться двері, малоймовірні. Принаймні його пасажирам не до нас. А от українські політики чомусь майже не помітили цього й уперто заявляють, що негативне голосування країн—членів ЄС за Євроконституцію... відкриває нові перспективи для України.

Четвер. Міністерство охорони здоров'я, що його виселяє секретаріат Президента, ніяк не знайде місця, де б розташуватися. Два рази його мали переселити в уже приватизовані приміщення. Нині ухвалено рішення про переселення в... консультативно-діагностичну поліклініку «Охматдиту». Отакої! Хіба керівники міністерства забули, що 31 травня (!) Верховна Рада розглядала питання про цілісність цієї лікарні й ухвалила навіть рішення про надання їй матеріальної допомоги, а 340 депутатів проголосували за надання їй національного статусу?

П'ятниця. Прем'єр-міністри України та Росії Юлія Тимошенко та Михайло Фрадков під час зустрічі глав держав країн СНД у Тбілісі розглянули питання співробітництва двох країн у торговельно-енергетичній галузі. Зокрема про можливості перегляду українською стороною приватизаційних угод. А також болісну проблему делі зростаючого українського експорту дешевих сталевих труб, оскільки в цій сфері немає відповідної угоди. Це призвело до того, що потік української трубної продукції в Росію збільшився. Експерти вважають: в результаті українського демпінгу з ринку витісняється російська продукція, що не може не непокоїти росіян. Поки що невідомо, яке рішення прийняли прем'єри.

27 травня. Івано-Франківська область, Косівський район. Обласне свято народних ремесел у Рожнівському навчально-виховному колегіумі "Гуцульщина" імені Федора Погребенника.

28 травня. Ялта. Заступник Голови сейму Литовської Республіки Чесловас Юршенас, Голова сейму Латвійської Республіки Інгріда Удре (почесні гості), Голова Міллі Меджлісу Азербайджанської Республіки Муртуз Алескеров, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Голова парламенту Грузії Ніно Бурджанадзе, Голова парламенту Республіки Молдова Маріан Лупу (зліва направо) під час другого засідання Парламентської асамблеї ГУАМ.

31 травня. Київ. Останній дзвоник у випускників шкіл.

29 травня. Київ. Кубок України з футболу здобули київські динамівці.

30 травня. Астана. Під час офіційного візиту до Казахстану Президент України Віктор Ющенко зустрівся з Президентом цієї країни Нурсултаном Назарбаєвим.

1 червня. Запоріжжя. Всеукраїнське дитяче мистецьке свято "Моя майбутня Україна" з нагоди Дня захисту дітей.

2 червня. Київ. Народні депутати України схвалили у другому читанні законопроект "Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України". Починаючи з 2005 року, компенсації повинні бути не менш як 0,5 відсотка ВВП за попередній рік.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА, Миколи ЛАЗАРЕНКА, Михайла МАРКІВА та Укрінформу

СУБОТА, 4 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 102 (3602)

У Мелітополі майже 20 відсотків жителів залишаються другий день без води через борги водоканалу за спожиту електроенергію

Депутат Володимир НЕЧИПОРУК просить притягти до кримінальної відповідальності міністра внутрішніх справ Ю. Луценка

■ МЕТАЛЕВЕ ЕСЕ

Художник зі зварювальним апаратом не відтинає все зайве, а приварює все потрібне

Олег Радзевич — скульптор по металу. Досить рідкісна спеціалізація серед майстрів образотворчого мистецтва. До того ж Олег володіє унікальною технікою і працює в ній ексклюзивно.

Радзевич одержав професійну художню освіту: вчився у Київській республіканській художній школі, потім закінчив Харківський художній інститут.

Металевому художникові у творчості сутужніше, ніж, скажімо, пейзажистові або графікові. І не тому, що матеріал, з яким доводиться працювати, — важкий. Для втілення свого творчого задуму скульпторові потрібен не тільки метал, а й зварювальний апарат, а також майстерня, яка б відповідала правилам техніки безпеки. Ліпить, а точніше, варить свої композиції Олег Радзевич на базі Інституту електрозварювання ім. Є. Патона.

Провідне місце в скульптурній галереї Радзевича відведене жінкам, маскам і тваринам.

У художника зі зварювальним апаратом своєрідне сприйняття жінки. В жіночі тіла з бронзи й каменю він вкладає філософське відображення призначення слабкої статі на землі. У них легко вгадується земна сутність співвітчизниці. Форми багатьох його скульптур далекі від краси класики. Але вони приваблюють реальністю значеннєвого змісту. Великі стегна, могутні спини, обвислі груди, часом асиметричні пропорції, рудиментарні руки Венери, маленькі голівки... Дивлячись на такі скульптури, бачиш портрет сучасниці — стомленої побутом, магазинами і роботою жінки, яка давно забула про свою приналежність до прекрасної половини.

Утім, колекція робіт Радзевича багатолика й різнофігуриста. Ну, чомусь, зображуючи чоловіче тіло (сталеварів, шахтарів, трактористів я не побачила), скульптор використовує класику.

Сильна половина людства представлена в металі переважно в усій красі м'язів і геніталій.

Багато хто вважає метал холодним, грубим, бездушним матеріалом. Радзевич спростовує цю думку. Він плете з бронзи тонкі мережива, вдягає скульптуру німфетки в ажурні панчохи-сіточки, прикрашає візантійські маски, імітуючи шкіряне переплетення, химерними візерунками.

На жаль, металева скульптура як вишукана прикраса інтер'єру в нашій країні мало затребувана. Мабуть, тому останнім часом Олег Радзевич працює за кордоном на запрошення тамтешніх меценатів. Олег вважає, що у Франції в нього зараз творча майстерня, а в Києві — домівка. Його скульптури виставлені в столичних галереях. Він до них завжди повертається.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: скульптури Олега Радзевича «Присвята Візантії», «Коко», «Німфетка».

Не так тії вороги...

■ СОРОМНО!

Пам'ятник Тарасові Шевченкові у Львові давно став місцем народного волевиявлення. Тут проводять віче, агітують «за» чи «проти», проголошують славу й ганьбу, складають присягу, читають молитви, співають. Врешті, просто зустрічаються.

А сам Тарас Григорович, схоже, волів би податися звідси світ за очі, якби почув, про що говорять львів'яни за його похиленими бронзовими плечима: «Скульптори міри не знають: де це чувано — 700 тисяч гонорару!», «Може, продамо пам'ятник Шевченкові та виплатимо гонорар?..»

І як тепер бути із Тарасовим закликом: «Обніміться ж, брати мої...»?

Судово-моральна тяжба між авторами пам'ятника — скульпторами Володимиром та Андрієм Сухорськими та міською владою триває вже впродовж четвертої її каденції. Конфлікт з приводу невиплаченого гонорару переходив «у спадок» від однієї команди до іншої, обростав паперами, численними заявами, касаційними скаргами, рішеннями судів різних інстанцій. Та й не дивно, адже ситуація неординарна: двоє митців — супроти апарату влади. Здавалось, сили нерівні. Адже, як свідчить статистика, громадянам донедавна не часто вдавалося вигравати такі спори. Та реалії змінилися. 5 квітня 2005 року Верховний Суд України ухвалив: «У задоволенні касаційної скарги виконавчому комітету Львівської міської ради відмовити»...

У цій історії без історичного екскурсу не обійтися. На невеличкому майдані, де нині постав комплекс-скульптура Шевченка і так звана «хвиля» із ликами тих, що уособлюють драматичну українську історію, колись збиралися футбольні фанати. Прийшла горбачовська відлига і тема розмов змінилася. У Львові було створено Товариство української мови імені Шевченка — «лоно» майбутніх демократичних інституцій. Тоді ж ожила і почала втілюватися в життя давня мрія галичан про спорудження пам'ятника Шевченкові на доброчинні кошти. На спеціальний рахунок почали надходити гроші від підприємств і громадян.

А потім був конкурс проектів пам'ятника. Десятки митців виставили свої роботи на огляди громадськості. Кращим було визнано проект братів Сухорських. Пригадую відгуки в кулуарах: нарешті Тарас-аристократ духу, а не згорблений дід...

Саме тоді у Львові з'явився добродій з Канади — Василь Іваницький, який запропонував свої послуги. Мовляв, діаспора допоможе зібрати кошти, а для цього буде створено спеціальний комітет, котрий, власне, й очолить згадуваний пан. На той час Василь Іваницький з'явився мало не як месія. Про нього знали те, що він сам про себе розповів. Поважний вік громадянина Канади теж спрацював «за» і... процес пішов.

Пан Іваницький запропонував виготовляти пам'ятник в Аргентині. Ця пропозиція була слушною, адже великих розмірів постамент потребував спеціальної площі. В Аргентині за умов теплого клімату можна було працювати просто неба цілорічно. Згідно із відповідним рішенням міської ради братам оплатили проїзд до Аргентини, інші видатки взяв на себе добродій Іваницький. 1992 року постав пам'ятник Шевченкові, через два роки — «хвиля». Комплекс гармонійно вписався в архітектурний ансамбль центральної частини міста. Однак зовсім не гармонійно склалися взаємини між «батьками» — авторами і замовниками. Власне, словом «замовник» нині ніхто не хоче себе називати. Бо замовник мав би виплатити чималий гонорар, суму котрого визначила свого часу художньо-експертна рада монументальної скульптури Міністерства культури.

Сума зростала із врахуванням інфляції та індексації. На сьогодні, стверджують брати, їм не заплатили жодної копійки. Чому? Бо формально замовника наче й не було. Адже згідно із тодішнім законодавством бюджетна організація не могла укладати угоду безпосередньо із авторами. Відтак ділові взаємини будувалися на домовленостях, узгодженостях. Мовляв, зрозуміло, якщо пам'ятник будують у місті, і влада створює для цього умови, то хіба не логічно, що вона і є замовником? Усе було б саме так, якби не постало питання гонорару. А воно постало так гостро ще й тому, що народилася легенда про особливо комфортне і багате життя скульпторів за кордоном.

Можна зрозуміти кожного із міських голів, на котрих «звалювалася» проблема невиплаченого гонорару. Одне слово, винятково із благородних мотивів — в інтересах начебто громади — влада активно шукала і знаходила шляхи законної несплати гонорару. Один із голів навіть дорікнув братам: це велика честь — подарувати своє творіння місту. Ті не без іронії «порадили» голові відмовитися від власної зарплатні. Мовляв, це ж висока честь — працювати для Львова безплатно.

Минали роки. Скульптори по суті «перекваліфікувалися» на правників-самоуків. В їхній майстерні зберігаються величезні теки з паперами, листуванням. Для них справа гонорару стала справою честі. Бо не без участі нашого брата, журналіста, в очах громадськості вимальовався образ таких собі «рвачів», які не знають міри і ціни собі не складуть. Можна було б навести чимало витягів із позовних заяв, касаційних скарг, листування сторін. Та нині це вже не актуально, бо рішення Верховного Суду не підлягає оскарженню.

Замовник ввів в оману громадськість, заявивши, що очолюваний ним громадський комітет витратив на винагороду Сухорським сто тисяч доларів США(!)

Чи тріумфують нині брати Сухорські від того, що виграли процес? Ні, бо багаторічне змагання із владою наклало свій відбиток на їхнє моральне самопочуття. Лише вузькому колу відомо, як насправді складалося буття братів в Аргентині, як «щедро» розраховувався добродій Василь Іваницький. Саме він — свідомо чи ні — ввів в оману громадськість, заявивши, що очолюваний ним громадський комітет витратив на винагороду Сухорським сто тисяч доларів США(!). Однак насправді, за документами, на проживання братів в Аргентині було витрачено 15 тисяч доларів, а решту — на оплату власне самого будівництва пам'ятника. До слова, за офіційними даними, скромне перебування однієї особи в Аргентині обходиться в 400 доларів США щомісяця. Добродій Іваницький, як свідчать платіжні відомості, надсилав в окремі місяці по 200—300 доларів на особу.

І ще один приклад. Василь Іваницький заявив, що пам'ятник будували не брати Сухорські, а... аргентинський скульптор. Так наш меценат «кваліфікував» працю свого помічника-асистента. Одне слово, чи ти вкрав, чи в тебе...

«У перерві» між судовими процесами брати Сухорські ще раз виграли творчий конкурс і стали авторами пам'ятника загиблим міліціонерам. Скульптура Юрія-змієборця на коні — своєрідний символ віри. Віри в те, що нарешті інтелектуальна власність буде захищена — законами і суспільною мораллю, що творчі здобутки в Україні будуть поціновані належним чином. Талановиті скульптори — брати Сухорські — воліли б спілкуватися із музою, а не Фемідою, але...

Міський голова Львова Любомир Буняк так відгукнувся на сесії з приводу рішення Верховного Суду:

— Якби Тарас Григорович знав про цю ситуацію, він перевернувся б у труні. Це ж сором на весь світ. Як ми, українці, у славному Львові, «де врага не буде супостата», оце ж робимо!.. І міська рада програє 700 тисяч гривень, хоча ні з ким не укладала угоди...»

І що сказав би у відповідь Тарас Григорович? «Не так тії вороги, як добрії люди»...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Знахар Юрій Кучеров знає, як «доїти» бобра....

Зі знахарем Юрієм Миколайовичем Кучеровим кореспондент «Голосу України» зустрівся випадково. Я їздив до Коропського району знайомитися з розвитком зеленого туризму в місцевих селах (щойно в Коропі зареєстрували осередок Спілки розвитку зеленого туризму). Моїм гідом став молодий чоловік, якому небайдужа ця справа: він уже не раз сплавляв плоти з відпочивальниками по Десні, організовував їхнє проживання в сільських садибах у Мезині й інших селах. Що більше він розповідав про принади тутешніх озер, то більше хотілося кинути все й на день-два сховатися десь серед цієї краси та тиші.

«Родзинка» Коропського району — Рихлівський монастир. Сім років тому його почала відроджувати молодь звідусюди, навіть були волонтери зі Швеції та Японії. Розчищали чагарі, збирали каміння, почали будувати церкву. Торік в обителі оселилося кілька ченців. Нині їх разом із послушниками семеро.

...Проте знайомство з Рихлами ми почали не з монастиря. Юрій повів нас до посадженої ченцями ще у XIX столітті ялинової алеї. Від неї віяв дух величі, могутності, висоти, здоров'я.

— Обніміть дерево, яке до вподоби, — сказав поводир. — Отримаєте святу енергію цього місця. Якось тут вчені з Києва заміряли енергетику: вона вдвічі вища, ніж у Києво-Печерській лаврі.

Слово за словом, і з'ясувалося, що Юрій не тільки займається траволікуванням, а й після багаторічного пошуку відродив стародавній рецепт ліків від багатьох недуг.

Він провів старим лісом до входу в печери, потім до Цар-дуба, якому явно більше 1000 років. Спустилися і до Святого озера. Юрій опустив гіллячку під воду, ворухнув своїм знаряддям — і сталося диво: можна було спостерігати невеличкого рака. Вода чиста — видно дно. А раки живуть там, де їм нічого не загрожує!

Мене зацікавили ліки, які самого знахаря позбавили виразки. Я прилип із запитаннями до поводиря, як ялинкова живиця до рук...

— В основі мускусу (так називав свої ліки знахар. **Авт.**) — речовини тваринного та рослинного походження. Колись на Гетьманщині було багато бобрів, і саме їх місцеві знахарі «доїли», щоб отримати потрібний компонент для лікування.

— Інші тварини для цього не підходять?

— У Росії вирощують кабаргу. Це маленький олень, дуже лякливий, важко переносить неволю, від стресу помирає на 10—15 день. Але вже навчилися їх вирощувати. В Росії цим займаються. Бо кабарга дає дуже цінний препарат для лікування практично всіх хвороб.

— Що це за речовина?

— У певний період самці мітять територію. Ось ця пахуча «сеча» (хоча насправді і не є сечею) містить у собі цілющий букет лікувальної сили.

— Так і коти мітять територію!

— Річ у тім, що кабарга й бобер мають специфічне харчування, спосіб життя, які і сприяють витвору мускусу, диво-ліків.

— Які хвороби він лікує?

— Призупиняє ріст ракових пухлин, поліпшує стан важкохворих. Знаю випадок, коли людина після тяжкого діагнозу мала прожити 3 місяці, але після того, як почала приймати мускус, ще нормально почувалася 5 років. При ранніх стадіях цукрового діабету він усуває хворобу. Здавна лікує чоловічі болячки (простатит). Застосовують його при лікуванні ран, серцевих болях, хворобах печінки, шлунка, кишечнику, геморої, гаймориті. Усі симптоми пієлонефриту зникають на четвертий день приймання мускусу.

Ю. Кучеров цього року отримав дозвіл на відкриття у природних умовах «ферми» для розведення бобрів. Тож невдовзі матиме свій, а не сибірський мускус. При цьому знахар застеріг:

— Будете писати, то читачів попередьте, аби не кинулися ловити бобрів. Технологія добуття мускусу дуже складна. Треба знати, коли добувати і як «доїти», щоб не зашкодити здоров'ю тварини.

За своїм лікувальним рецептом Ю. Кучеров до порошку мускусу додає корінь валеріани та пелюстки троянд. Усе це разом створює неповторну цілющу речовину, яка вже допомогла багатьом хворим.

Материнку, м'яту, безсмертник, звіробій травник збирає поблизу Рихлівського монастиря. Це віддалене від доріг місце, тут практично немає забруднення. Тут і трави, і повітря чисті. Але є корені й рослини, по які він їздить аж на Алтай. І цього липня хоче поповнити свої запаси цілющими травами звідтіля.

У Рихлах Ю. Кучеров познайомив нас із господинею «туристичної» садиби Світланою Карацюбою, яка пригостила нас пиріжками з маком та пахучим медом із місцевих трав.

— Я, — каже знахар, — завжди пропоную відпочивальникам лікувальні чаї, що є істотним доповненням до оздоровчого перебування на свіжому повітрі...

Згодом Юрій привів нас до монастиря, де настоятель ієромонах Серафим розповів про чудеса та святині, якими знаменита обитель. Куди не кинь оком у монастирі — руїни. Але все повітря насичене духом святості, відродження.

Може, так і з людським занедбаним здоров'ям станеться, як побуваєш тут?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Рихли — Короп.
Чернігівської області.

На знімках: знахар Юрій Кучеров; біля Цар-дуба.

Фото автора.

■ РАБСИЛА

Вікно з Європи буває зачиненими

Один із проектів регіонального соціо-просвітницького центру «Жінки Донбасу» — надання допомоги колишнім жертвам работоргівлі, яким удалося повернутися додому. Вони пройшли реабілітацію за фінансової підтримки міжнародних організацій з міграції, освоїли нові професії і повернулися до Луганська.

Одні вирішили займатися тваринництвом, організувавши мініферми, інші мають намір створити підприємства з надання дизайнерських послуг або зайнятися торгівлею. Сьогодні майбутні підприємці працюють над бізнес-планами і щойно вони будуть прийняті міжнародні спонсори профінансують базу майбутнього бізнесу.

Одним із головних напрямів у діяльності центру «Жінки Донбасу» його керівник Лілія Ковешнікова називає спільну роботу з працівниками міліції, суду і прокуратури з удосконалення українського законодавства. Зокрема, йдеться про вимоги Поленської конвенції з запобігання торгівлі людьми. Лілія Ковешнікова вважає, що наше законодавство з цієї тематики має бути приведене відповідно до міжнародних стандартів. Водночас вона виступає проти того, щоб реабілітаційні центри для колишніх жертв рабства організовувалися в регіонах, зокрема і в Луганську.

— Такий центр повинен бути в Києві, де великий потік людей і можна залишатися «нерозсекреченим», — вважає Лілія Володимирівна.

У полі превентивної роботи, що проводить сьогодні центр, — і жінки в яких закінчується термін тюремного ув'язнення. Молоді жінки, котрі не бачили волі по кілька років, дуже легко можуть стати і жертвами торгівлі людей, і самими торговцями. Лілія Ковешнікова мріє про проект із достатньою фінансовою базою для надання не тільки моральної, а й конкретної практичної допомоги тим, хто вже один раз оступився.

Незважаючи на велику роз'яснювальну роботу, що проводить центр, ментальність наших жінок, на жаль, не змінюється. Один такий факт. Тільки кожен п'ятий громадянин України вважає, що справді може стати жертвою торгівлі людьми. Однак упевнених у тому, що цього не станеться, набагато більше — 60 відсотків.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

ЛІСОВИЙ АКАДЕМІК

Малі озерця блискають незлісно,
колише хмара втомлені громи,
Поїдемо поговорити з лісом,
а вже тоді я можу і з людьми.

Ліна КОСТЕНКО.

Він палко любив Холодноярський край. До самозречення і самозабуття. Любив його навесні, коли на південних схилах пробиваються крізь сніг зелені стріли пролісків. Любив у літню спеку, коли ліс стихав від пташиного співу і дарував прохолоду. Восени, коли пахло достиглими плодами глоду й шипшини. І взимку, коли ялини струшували з гільчастих своїх шубок іскристі сніжинки. Він міг безкінечно розповідати про ліс і урочище, переповідати історію і легенди, цілими днями водити тільки йому відомими стежками і нетрями, пагорбами і долинами, лісовими путівцями і просіками, селами і хуторами. З його щедрої руки відкрили десятки джерел з срібнодзвінкою водою, яка тепер напоює подорожніх Холодним Яром.

Олександр Андрійович Найда був лісівником і краєзнавцем від Бога. Він доглядав, охороняв, насаджував ліс і по крихті збирав історію заповідного краю. Не за обов'язком, а за покликом свого неспокійного, захопленого серця, Олександр Андрійович відшукав і увічнив напівзабуті пам'ятніші місця Холодного Яру.

Багатолітній лісничий Кресселецького лісництва зберіг від вирубки понад сім тисяч гектарів реліктового пралісу. Понад 70 тисяч зелених гектарів було висаджено під його керівництвом на схилах і на піщаних кучугурах Чигиринського району.

Шанувальник і пропагандист минувшини склав детальну карту Холодноярського лісу та урочища, якою й зараз послуговуються його колеги та працівники Національного історико-культурного заповідника «Чигирин». Олександр Найда склав також унікальну схему розташування основних історичних, природних, археологічних та інших об'єктів Яру. З його участю та за безпосереднього керівництва у лісовому масиві та по ярах було встановлено понад 30 мармурових пам'ятних знаків про найзначущіші за історичною вагою місця і події. «Гайдамацька Січ», «Поташний Яр», «Склик», «Дуб Максима Залізняка», «Печери» — по цих та інших знаках Найдиних маршрутів й досі вивчають мандрівники таємниці заповідного пралісу.

Особливо пишався Олександр Андрійович пам'ятками природи, зокрема, тисячолітнім дубом Максима Залізняка. Старий лісничий щотижня навідувався до свого підопічного, стежив за його розвитком, робив обміри. Коли патріарх захворів, Олександр Андрійович ночей не спав, як про найдорожчого друга піклувався про дерево і вилікував старійшину лісу. Разом з вірною дружиною Марією Михайлівною він зібрав у селах і в Чигирині кілька десятків кілограмів свіжого соку алое і робив «ін'єкції» — підживив восени коріння тисячолітнього велетня. Настала весна і могутній красень знову зазеленів кучерявим чубом, тішачи серце природолюба-краєзнавця.

— Чи ви бачили де такі дуби, як у Холодному Яру? — запитував часто гостей Олександр Андрійович, показуючи на незвичайної форми, стрункі, мов струна, дерева. Помітивши щире здивування на обличчях мандрівників, сам й відповідав: «Це особливі, елітні дуби. Щоб виростити ці екземпляри — потрібні знання і неабияке уміння. Скажу й таке: в Європі не так і багато елітних дубів — не той там нині мікроклімат. Тож половина всіх, які є на європейському континенті, ростуть у нас, у незрівнянному Холодноярському лісі!

Завжди з захопленням розповідав Найда про відвідини Холодного Яру Тарасом Григоровичем Шевченком. Дослідники-шевченкознавці й досі дискутують скільки разів насправді бував поет в урочищі — два чи три рази. Зокрема, чи міг він десятирічним хлопчиком пішки прийти з сестрою із Звенигородщини до Мотриного монастиря. Для науковців це лише гіпотеза. А для лісничого то був доконаний факт. «Хіба це вже така далека-далечінь — сто кілометрів! — доводив тим, хто сумнівався, що дитині важко здолати таку відстань.

— А як до київської Лаври на прощу ходили — то хіба це ближче? Та й як би зміг Тарас у двадцять з лишком років написати вогненні «Гайдамаки», аби не бував у дитинстві у Холодному Яру?»

Любов до Шевченка допомогла лісничому домогтися дозволу встановити у центрі Креселецького лісництва, своєрідному центрі урочища, погруддя великого Кобзаря. Коли відповідні папери вже було підписано, Олександр Андрійович поділився радістю з дружиною. І додав, що потрібно, мовляв, хутчіш «ставити Тараса», поки «бюрократи» не передумали. «А де ж ми гроші візьмемо, щоб швидко це зробити?», — розгублено запитала Марія Михайлівна.

«Як де? Хіба ти забула, що ми недавно бичка продали?» — здивувався лісничий.

Особливою темою екскурсії «народного екскурсовода» були Мотронинське городище, вали, печери. Про ці холодноярські дива він розповідав невтомно. Насамкінець робив висновок: за кількістю унікальних археологічних, історичних і надзвичайно цінних наукових об'єктів, а одних лише могил-курганів налічується тут понад три тисячі, Холодний Яр займає перше «історичне» місце в Україні. А, може, й у світі. «Ви бачите, — казав схвильовано, — скільки тут недосліджених городищ — ціле доісторичне прамісто чи й держава...»

Захопленість, доброзичливість, душевна широта приваблювали до «лісового академіка» багато людей. У тому числі й відомих. Його гостями і слухачами «лекцій» були Наталя Ужвій і Расул Гамзатов, Олесь Гончар і Юрій Мушкетик, Галина Уланова й Іннокентій Смоктуновський, десятки інших знаменитих і просто чудових людей.

Більше десяти років як нема на білому світі пристрасного лісівника, великого шанувальника історії, патріота своєї Батьківщини Олександра Андрійовича Найди. А про нього не забули, про нього згадують. Всі, хто був з ним знайомий, і навіть ті, що тільки чув про нього оповіді. Він любив перекази, легенди про Холодний Яр і сам став його легендою.

...Шкода, що лісівники, колеги чигиринського «академіка», поки що не вшанували його пам'ять меморіальною дошкою чи якоюсь іншою згадкою про палкого охоронця лісу й урочища. Однак, переконана, вони це обов'язково зроблять.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

■ ЗАПИТУЮТЬ—ВІДПОВІДАЄМО

Проблем більше, ніж рішень

Проясніть порядок перерахунку наукових пенсій за змінами до Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність»

Вадим СЛІСАРЧУК.
Житомир.

З питань перерахунку пенсій науковим працівникам відповідно до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 20.11.2003 р., який набрав чинності з 1 січня 2004 року, надходить багато звернень. Причина цього — недосконалість норм статті 24 зазначеного закону, яка регулює порядок призначення та перерахунку пенсій науковим працівникам.

Для перерахунку пенсії за нормами Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 20.11.2003 р. пенсіонерам необхідно було донести до органів Пенсійного фонду довідки про заробітну плату наукового (науково-педагогічного) працівника за будь-які п'ять років роботи поспіль за період до 01.07.2000 р. та за весь період роботи на посаді наукового (науково-педагогічного) працівника після 01.07.2000 р. до моменту звернення по перерахунок пенсії. Якщо пенсіонер після 1 липня 2000 року не працював на посаді наукового (науково-педагогічного) працівника, то перерахунок пенсії здійснювався лише із заробітку за п'ять років роботи до 01.07.2000 р.

Проте після призначення пенсії багато пенсіонерів працювали за контрактом на посадах наукових працівників з неповним робочим днем і відповідно отримували невисоку заробітну плату. У такому разі цей низький заробіток після призначення пенсії занижує середній коефіцієнт заробітку особи, а відповідно, і занижує розмір пенсії після його перерахунку. Тобто ці пенсіонери поставлені в гірші умови порівняно з тими, які після 1 липня 2000 року не працювали на посадах наукових працівників.

Федерація профспілок України порушувала питання перед Міністерством праці та соціальної політики стосовно того, щоб за бажанням пенсіонерів той заробіток, який вони отримували після призначення пенсії, не враховувати під час перерахунку пенсії. На жаль, це питання до цього часу не вирішено, і передусім через те, що воно потребує законодавчого врегулювання.

Стосовно вилучення з періоду, за який враховується заробітна плата (дохід) для обчислення пенсії, до 60 календарних місяців поспіль за умови, що зазначений період становить не більш як 10 відсотків тривалості страхового стажу, то за роз'ясненням Пенсійного фонду та Мінпраці ця норма не застосовується, оскільки Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність» це питання чітко не врегульовано.

З метою забезпечення пенсійних прав наукових працівників народними депутатами України внесено до Верховної Ради проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», яким пропонується статтю 24 цього закону доповнити новою частиною такого змісту: «За вибором особи, яка звернулася по пенсію (перерахунок), з періоду, за який враховується заробітна плата (дохід) для обчислення пенсії, виключається період до 60 календарних місяців поспіль за умови, що зазначений період становить не більше ніж 10 відсотків тривалості страхового стажу». Як швидко буде внесено зміни до Закону і коли наберуть вони чинності, залежить від Верховної Ради України.

Про те, з якого строку здійснювати перерахунок пенсії науковим працівникам відповідно до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 20.11.2003 р., — з моменту подачі заяви чи з 1 січня 2004 року, у разі коли після призначення пенсії пенсіонер не працював на посадах наукових працівників і перерахунок пенсії провадиться за матеріалами пенсійної справи, — то у зв'язку з тим, що до зазначеного питання по-різному підходять Міністерство праці та Пенсійний фонд, тепер це питання розглядається зазначеними відомствами.

Володимир МАКСИМЧУК,
заступник керівника управління апарату Федерації профспілок України з питань соціального захисту.

Акції мають особливий порядок продажу

■ КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО

Із Рішення Конституційного Суду України від 11 травня 2005 року № 4-рп/2005 у справі за конституційним зверненням закритого акціонерного товариства «Оболонь» та громадянина Винника Віктора Володимировича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства», пункту 1, абзацу першого пункту 5 статті 4 Закону України «Про власність» (справа про права акціонерів ЗАТ)

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням закритого акціонерного товариства «Оболонь» та громадянина Винника Віктора Володимировича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства», пункту 1, абзацу першого пункту 5 статті 4 Закону України «Про власність».

Заслухавши суддю-доповідача Костицького М. В., пояснення представників сторін, спеціалістів, залучених до участі у розгляді справи, та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, ***встановив****:*

Суб'єкти права на конституційне звернення — закрите акціонерне товариство «Оболонь» та громадянин Винник В. В. — звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства», пункту 1, абзацу першого пункту 5 статті 4 Закону України «Про власність», оскільки вважають, що суди України неоднозначно застосовують ці положення при врегулюванні однакових правовідносин, зокрема щодо порядку відчуження акцій закритого акціонерного товариства (далі — ЗАТ), і підтверджують це відповідними судовими рішеннями.

Автори клопотання порушують такі питання:

— чи стаття 28 Закону України «Про господарські товариства» регулює процес придбання або відчуження акцій; чи є за своїм змістом положення частини другої цієї статті таким, що після внесення змін законом України від 23 грудня 1997 року забороняє закріплення в установчих документах ЗАТ певного порядку відчуження акцій;

— чи є положення пункту 1 статті 4 Закону України «Про власність» підставою для ігнорування закріплених установчими документами ЗАТ договірних зобов'язань щодо дотримання порядку відчуження акцій його акціонерами, зокрема реалізації переважного права інших акціонерів товариства на придбання акцій, що відчужуються; чи вважається таке закріплення обмеженням права власника володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю;

— чи є положення абзацу першого пункту 5 статті 4 Закону України «Про власність» таким, що зобов'язує власника акцій ЗАТ не порушувати права інших акціонерів ЗАТ на переважне придбання акцій такого товариства, що відчужуються.

Вирішуючи справу про офіційне тлумачення положень частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства», пункту 1, абзацу першого пункту 5 статті 4 Закону України «Про власність» в контексті конституційного звернення, Конституційний Суд України виходить з того, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством (частина перша статті 19 Конституції України); кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю (частина перша статті 41 Конституції України); використання власності, зокрема, не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства (частина сьома статті 41 Конституції України).

Частина друга статті 28 Закону України «Про господарські товариства» в редакції від 19 вересня 1991 року встановлювала: «Якщо інше не передбачено статутом товариства, акція може бути придбана також на підставі договору з її власником або держателем за ціною, що визначається сторонами, або за ціною, що склалася на фондовому ринку, а також у порядку спадкоємства громадян чи правонаступництва юридичних осіб. Порядок реалізації акцій визначається відповідно до законодавства України».

Вилучення Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про господарські товариства» від 23 грудня 1997 року з частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства» словосполучення «якщо інше не передбачено статутом товариства» не зменшило переліку підстав, за якими можуть бути придбані акції ЗАТ, і не звільнило власників акцій від обов'язку виконувати умови установчих документів ЗАТ.

Якщо установчими документами ЗАТ в межах чинного законодавства було встановлено переважне право акціонерів на придбання акцій, які відчужуються іншими його акціонерами, а засновники акціонерного товариства згідно з частиною другою статті 26 Закону України «Про господарські товариства» уклали між собою договір, що визначає порядок здійснення ними спільної діяльності зі створення акціонерного товариства, відповідальність перед особами, що підписалися на акції, і третіми особами, то всі акціонери на підставі положень статті 11 зазначеного закону зобов'язані додержувати цього договору і виконувати його.

Таким чином, частина друга статті 28 Закону України «Про господарські товариства», регулюючи підстави придбання акцій, серед яких: придбання акцій на підставі договору з її власником або держателем за ціною, що визначається сторонами, або за ціною, що склалася на фондовому ринку; набуття права на акції у порядку спадкоємства громадян; набуття права на акції у порядку правонаступництва сторін, не конкурує зі статтею 11 зазначеного закону, яка встановлює обов'язки учасників товариства, у тому числі закритого, додержувати установчих документів, виконувати свої зобов'язання перед товариством, нести інші обов'язки, якщо це передбачено цим законом, іншим законодавством України та установчими документами. Ні початкова редакція частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства», ні внесені до неї відповідним законом зміни не передбачають обмежень щодо можливості встановлювати установчими документами закритого акціонерного товариства в межах чинного законодавства України переважне право на придбання акцій його акціонерами у разі їх відчуження іншими акціонерами цього товариства.

З 1 січня 2004 року таке право закріплено законодавчо, зокрема, частиною третьою статті 81 Господарського кодексу України. При цьому, як випливає зі змісту цієї статті, переважне право на придбання акцій, що продаються іншими акціонерами товариства, є однією з головних ознак, за якими акціонерне товариство вважається закритим.

Стаття 4 Закону України «Про власність» встановлює, що власник на свій розсуд володіє, користується і розпоряджається належним йому майном (пункт 1), але, здійснюючи свої права, він зобов'язаний не порушувати права та охоронювані законом інтереси громадян, юридичних осіб і держави (абзац перший пункту 5).

Акції згідно з пунктом 1 статті 13 Закону України «Про власність» є об'єктами права приватної власності, і відповідно до положень статті 41 Конституції України суб'єкт права власності на акції має право ними володіти, користуватися і розпоряджатися, тобто може без обмежень їх продавати, обмінювати, дарувати, заставляти, заповідати тощо. Водночас зі змісту положень цієї статті та статті 13 Конституції України вбачається, що право власності певною мірою може бути обмежено, оскільки використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства. Тобто юридично забезпечена можливість здійснювати правомочності щодо володіння, користування і розпорядження власника належним йому майном не може виходити за рамки, встановлені правовими нормами, що регулюють відносини у сфері власності.

Відповідно до пункту 7 частини першої статті 92 Конституції України правовий режим власності визначається виключно законом. Отже, саме законом може бути встановлений особливий порядок діяльності суб'єктів, об'єктом права власності яких є, зокрема, акції, і тільки закон може встановлювати щодо нього певні обмеження та покладати на таких суб'єктів (власників акцій) додаткові обов'язки.

Конституційний Суд України дійшов висновку, що коли установчими документами ЗАТ закріплено переважне право акціонерів товариства на придбання акцій, які відчужуються іншими акціонерами цього товариства, то це не є обмеженням права власника акцій володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, оскільки, підписуючи в межах чинного законодавства України установчі документи ЗАТ, акціонер добровільно погоджується на встановлення особливого порядку відчуження об'єктів своєї власності, беручи при цьому на себе відповідні зобов'язання.

Приписи установчих документів ЗАТ щодо переважного права його акціонерів на придбання акцій, що відчужуються іншими акціонерами товариства, не обмежують права власника на розпорядження своєю власністю, а встановлюють за його ж згодою особливий порядок її відчуження. Якщо ж особи, які мають переважне право на придбання акцій, запропонують нижчу ціну за акції або вимагатимуть їх відчуження за цінами, нижчими від ринкових, то власник акцій вправі їх відчужити за ринковою ціною, тобто це право не є абсолютним.

На підставі викладеного Конституційний Суд України **вирішив:**

1. В аспекті конституційного звернення:

1.1. Положення частини другої статті 28 Закону України «Про господарські товариства» у системному зв'язку з положеннями частини п'ятої статті 4, частини першої статті 25 цього закону треба розуміти як таке, що встановлює підстави придбання акцій (зокрема, за договором з їх власником або держателем за ціною, що визначається сторонами, або за ціною, що склалася на фондовому ринку, а також у порядку спадкоємства громадян чи правонаступництва юридичних осіб), а тому не виключає і не виключало можливості передбачати в установчих документах закритого акціонерного товариства переважне право акціонерів товариства на придбання акцій, що відчужуються іншими акціонерами товариства.

1.2. Положення пункту 1, абзацу першого пункту 5 статті 4 Закону України «Про власність» у контексті частин першої, сьомої статті 41 Конституції України, у системному зв'язку з частиною третьою статті 81 Господарського кодексу України треба розуміти так, що власник на свій розсуд володіє, користується і розпоряджається належним йому майном, але, здійснюючи своє право, він зобов'язаний не порушувати права та охоронювані законом інтереси громадян, юридичних осіб і суспільства, в тому числі переважне право (яке не є абсолютним) акціонерів закритого акціонерного товариства на придбання акцій, що відчужуються іншими його акціонерами.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Горобці з «Бытфона»

До уваги Ради міністрів АРК

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Ця невесела, але показова історія про безпринципність (несправедливість, дилетантство) окремо взятих міліціонерів; про цинічне (незаконне, упереджене, антигуманне) ставлення керівників житлово-комунального підприємства Криму до багатодітної родини.

Початок подій — час Кучми. Продовження — правління Ющенка. Президенти приходять і йдуть — місцеві князьки залишаються. Щоб знущатися над «підданими»?

Міліція не знайшла...

В Олени Авлас троє дітей та онук. Усі вони зареєстровані і живуть у двокімнатній секції гуртожитку, яку викладач Сімферопольського кооперативного торговоекономічного коледжу отримала в 1992-му. Точніше, були прописані і жили до серпня 2004 року.

— А шостого числа, повернувшись з відпустки, я зіштовхнулася із свавіллям, яке триває й досі, — розповідає Олена Миколаївна, котра так і не може впоратися з хвилюваннями під час спогадів. Утім, зрозуміти її неважко.

Уявіть, читачу, картину під назвою «Виселення». Біля порога власної квартири стоїть розгублена, стривожена жінка з чотирма дітьми. Біля дверей порається тесля, врізаючи новий замок; у порожніх кімнатах — фурії і філістери. Від них господарка і довідалася, що вона більше не господарка. Відтепер квартирою володіє Галина Жилнерчик, сусідка Авлас. Одяг, меблі, побутова техніка, хатнє начиння — все в підвалі.

— За чиїм велінням, за чиїм хотінням, як речі, викинули родину на вулицю? Адже іншого житла в нас немає. З 1981-го стоїмо на квартирній черзі, але вона давно завмерла... Куди ж тепер з дітьми?

Стоять собі сліпі виконавці чужої волі, посміхаються. Олена Миколаївна, залишивши дітлахів сам на сам зі злими дядями-тьотями, кинулася в Центральний райвідділ міліції. Там заяву про «грабіж» серед білого дня приймати відмовилися («журнал реєстрації на перевірці»). Простоявши майже годину біля віконця чергового РВВС, Авлас віддала заяву і поїхала до дітей. Вони весь цей час, доки мама була відсутня, у розпачі спостерігали за діями непроханих гостей, які виштовхували їх з власного кутка.

— Через три години приїхала все-таки міліцейська група на чолі з Олексієм Догтаревичем, прибув і дільничний, — згадує педагог. — Ознайомившись з паперами, наданими новоспеченою «господаркою», офіцери заявили, що ми не маємо права перебувати в секції.

Магічними паперами виявилися рішення суду Центрального району Сімферополя, яким було визнано родину Авлас такою, що втратила право на житлову площу в гуртожитку, й опис майна, винесеного напередодні. Одразу копію рішення Жилнерчик віддала Олені Миколаївні. Та зойкнула: вердикт ухвалено ще 4.12.03 р.

Представникам влади поставити б запитання: чому і як?

Чому запопадливі виконавці від житлово-комунального підприємства «Бытфон», на балансі якого перебуває гуртожиток, виселяли Авлас та її дітлахів? Адже їх лише визнали такими, повторюся, що втратили право на площу, і виселення з квартири повинно було проходити тільки після відповідного судового рішення. Згідно з яким правом зламували двері, виносилися речі, тобто грубо і зухвало порушували права на недоторканність житла?

Відколи рішення суду виконують члени ради гуртожитку і працівники комунальної служби?

Як сталося, що Авлас не знала ні про позов ЖКП, ні про засідання суду, ні про його вердикт?

Саме про це поцікавитися б погононосцям, а не добивати морально жертв свавілля своїм непрофесіоналізмом. Але ці «дріб'язки» і формальності, на мою думку, мало цікавили міліціонерів. «Звільніть секцію, як суд вирішив», — і крапка.

...Суд не встановив...

А суд вирішив незаконно. Та інакше він і не міг — «Бытфон» увів його в оману, сфальсифікувавши документи. У позовній заяві, зокрема, сказано, що відповідачі з 2002-го в гуртожитку не живуть, за площу не платять, особистих речей у секції не мають і взагалі живуть у Саках, де Авлас-старша працює, а діти вчаться.

Суд не обтяжував себе обов'язком перевірити ці дані. А насправді вийшло все навпаки. Про це судця Ю. Долженко довідався із заяви Олени Миколаївни, в якій вона просила переглянути рішення у зв'язку з новими обставинами.

Від «нових обставин», щоправда, віддавало нафталіном, у тому значенні, що всім, крім суду, вони були давно відомі. Тому слуга Феміди і скасував рішення від 4.12.03 р. Родина надала дюжину довідок, котрі свідчать, що Олена Миколаївна живе і працює в Сімферополі і діти при ній. Що між нею і «Бытфоном» у липні 2003-го укладено договір про користування електроенергією на три роки, після чого встановлено лічильник у квартирі. Що Авлас завжди платила за проживання, за винятком певного періоду, коли просто не було грошей.

Ну, а твердження «особистих речей... не мають» лунало на нових судових засіданнях як знущання. В описі майна, знесеного в підвал із квартири жертв комунального свавілля, значаться меблі, одяг, взуття, гроші, золоті вироби, радіо- і відеотехніка, холодильники... Усього понад 80 найменувань.

До слова, за твердженням Олени Миколаївни, власники нажитого за десятиліття майна й досі (!) не отримали від комунальників навіть ложки. Під усілякими приводами їм не видають найнеобхідніші речі. Так і перезимували.

— Сумніваюся, що все наше добро збереглося в цілості, — з болем каже Олена.

Комусь, гадаю, доведеться нести матеріальну відповідальність за зіпсоване чи зникле. Хтось відповість і за підробку документів, направлених в суд. Не члени ради гуртожитку, зрозуміло. І не міліцейські чини, котрі не зупинили вчасно процес «виселення», не порушили кримінальне переслідування стосовно неправомірної «експропріації» нажитого Авлас.

...Директор не дотримала

Ведемо бесіду про це з директором ЖКП «Бытфон» Галиною Павлюк. Вона — сама доброта та уважність. Як кажуть, «не участвовала, не состояла, не присутствовала». Хоча позов підписувала. Може, не до кінця розібралася тоді.

— Запевняю: якщо з речей щось зникне — розрахуюся особисто, — казала вона восени. — Але ми подали апеляційну скаргу на рішення суду, який відмовив нам під час повторного розгляду позову. Як вирішить вищестояща інстанція — так і буде. Визначить, що ми неправі — негайно виконаємо рішення. Але, зрозумійте, Жилнерчик треба підготувати до цього, знайти їй житлоплощу.

Авжеж, без скандалу й тут не обійтися. Галина Жилнерчик зробила перепланування квартири, провела, кажуть сусіди, телефон. Одне слово, облаштувалася надовго, хоча Павлюк, за її словами, попереджала: з реконструкцією не поспішайте.

Як у воду дивилася. Апеляційний суд АРК залишив рішення суду на користь Авлас без зміни. А це означає, що родина має повернутися у своє гніздечко.

Минуло три місяці, як рішення вступило в законну силу. Але Олена Миколаївна так і не переступила поріг своєї квартири. Запевнення Павлюк залишилися порожнім звуком. Слово, виходить, — горобець...

ЖКП багатостраждальній родині пропонує тепер квартиру у сусідньому будинку.

— Але ж в ній розміщена перукарня, а сусідні кімнати здано під офіси, — дивується відома в Криму правозахисниця адвокат Тетяна Ніколаєва. —Тобто цілий поверх нежитлових приміщень — як жити в таких умовах?

Ніна Копилова, замдиректора ЖКП оптимістично запевнила, що це їх, комунальників, проблеми.

Я чув від Галини Павлюк ще більше запевнень. Але родина і досі поневіряється на чужій квартири без елементарних зручностей.

До слова, вигнанцями з «раю» (підвідомчих «Бытфону» гуртожитків) стали не лише Авласи. Але про це наступного разу.

А сьогодні запитання керівництву Ради міністрів Криму: чи здатна нова влада виправити «помилки» колишньої? Чи є бажання в міліцейського начальства і Рескомжилкомунгоспу навести порядок на довіреній їм «території»? Адже факт залишається фактом: багатодітна родина, викинута на вулицю, залишається без житла і незаконно вилученого особистого майна.

А ініціатори судового позову, що підробили документи, ходять у героях і голосно чхають на закони. Допоки?

Іван ІЛЛЯШ.
Сімферополь.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

P. S. Коли матеріал був підготовлений до друку, редакції повідомили: нова влада Криму таки виправила «помилки» попередників. Сім'ї Авлас запропоновано рівноцінну квартиру. Не в колишній бойлерній чи перукарні, а в пристойному житловому будинку.

Отже, вийшло не так, як «доброзичливці» бажали. Але князькам, впевнена адвокат Тетяна Ніколаєва, буде виставлено рахунок за завдану ними шкоду. І павлюки виплатять матеріальну і моральну компенсацію за наругу над багатодітною сім'єю педагога.

Добре слово і власкорові приємне

У корпункті пролунав телефонний дзвінок

Про допомогу просила ветеран війни Тамара Федорівна Слободчикова — мешканка будинку №7 по вулиці Гайдара. Вона скаржилася на те, що їх восьмиквартирний будинок періодично від'єднують від електромережі за борги «Житлосервісу № 4» перед енергопостачальною компанією. Ось і 18 травня ранком знову потекли холодильники, пенсіонери залишилися без улюблених телесеріалів. Як удалося з'ясувати, у такій ситуації перебувають жителі 61 будинку трьох вулиць: Гайдара, Жовтневої та Зої Космодем'янської. Мешканці платять за електроенергію комунальному підприємству «Житлосервіс № 4», а воно, у свою чергу, перераховує гроші «Севастопольенерго». Але є і несумлінні споживачі: електрикою користуються, а платити не хочуть. За борги деяких від'єднують від електромережі всіх. На запитання, чому мешканці напряму не платять енергопостачальній компанії, головний інженер «Житлосервісу № 4» Наталя Жукова пояснила, що «Севастопольенерго» не відмовляється взяти ці будинки на обслуговування напряму, але вимагає при цьому заплатити мало не 170 тисяч гривень за під'єднання. Але де ж їх узяти? Отож мешканці колективно відповідають за індивідуально спожиті й оплачувані послуги. У пошуках справедливості для сумлінних споживачів електроенергії «сіла на телефон» і автор цих рядків. Того самого дня всі від'єднані від мережі будинки електрику до вечора отримали. Про це повідомив глава Гагарінської адміністрації Богдан Вуйко. Але розв'язання цієї та й багатьох інших проблем, пов'язаних з постачанням місту електроенергії монополістом — енергопостачальною компанією «Севастопольенерго» (давно вже не державної), — ще далекі від хепі-енду. Увечері Тамара Федорівна дякувала кореспондентові за участь і допомогу.

— А чому ви саме в корпункт «Голосу України» зателефонували, ви наш передплатник? — запитую.

— Так. Не повірите, у 76 років перший раз передплатила «Голос України», одразу, щойно довідалася з вашого виступу по радіо про парламентську газету і прийнятні умови передплати. Спочатку на півроку, але сьогодні вже і на друге півріччя продовжила передплату. Спасибі вам, дуже цікава газета, дуже багато корисної інформації друкує. Я отримую, а читають одразу кілька родин сусідів-пенсіонерів.

Що ж, сьогодні проблема жителів трьох вулиць Гагарінського району і без одномоментного втручання «Голосу України» вирішилася, та на майбутнє проблема залишається, і розв'язувати її доведеться новій владі, незважаючи на старі порядки. А за добрі слова на адресу газети — «Дякуємо».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.
Севастополь.

■ **ВІСТІ З БУКОВИНИ**

Продають на торгах

У приміщенні сесійної зали Чернівецької обласної ради відбулися перші відкриті торги з продажу лісосік, у яких взяли участь 39 суб'єктів господарської діяльності, котрі мали довести наявність лісозаготівельної та лісопереробної техніки. Усі учасники — місцеві підприємці. Як розповів начальник обласного управління лісового господарства, лідер обласного осередку Народної партії Володимир Дарчук, це друга спроба продавати ліс з торгів, і вона виявилася успішною. На продаж було виставлено понад 39 тисяч кубометрів на корені. Продано 27 тисяч кубометрів лісосік, причому початкова ціна у 1 мільйон 357 тисяч гривень зросла до 2 мільйонів 117 тисяч, 380 тисяч з яких буде відраховано у місцеві бюджети. Це, до речі, не найвища ціна, адже у сусідній Румунії ціна кубометру лісу на торгах сягає 70 євро. Щоправда, новою практикою незадоволені лісники Путильського лісокомбінату, який донедавна купував ліс по 13 гривень за кубометр, а тепер через торги кубометр лісосіки коштує вже 80 гривень, що горянам, котрі розробляють ліс на віддалених від доріг ділянках, не по кишені. Тому вони навіть збиралися страйкувати. Проте Володимир Дарчук, який впродовж років втілював ідею продажу лісу з торгів, заявляє, що готовий до діалогу з керівниками господарств, які звикли брати ліс на дурняк, і збирається довести їм, що проти ринку не попреш. Одним із головних результатів виторгу Дарчук вважає той факт, що нарешті частину коштів спрямовано до скромних бюджетів територіальних громад. Буковинським ноу-хау вже всерйоз зацікавилися лісники інших регіонів України.

На знімку: Володимир Дарчук, Валерій Самоплавський, Віталій Олуйко. Обласна конференція Народної партії.

Мешканцям Майорівки привиджуються оази як арабам

Екологічна катастрофа сталася у буковинському селі Майорівка як результат безвідповідальності людей та природних аномалій. Річ у тім, що з сільських криниць майже повністю щезла вода. Волога прибуває тільки у періоди сильних злив, але тоді вона майже непридатна для вживання. Селянам доводиться довозити воду кіньми та машинами за 3—5 кілометрів. Літні та немайновиті люди не мають змоги це робити, а тому взимку топлять сніг, влітку запасають дощівку, що створює загрозливу санітарно-епідеміологічну обстановку. Старожили, які не мають чим напоїти скотину та помити начиння, стверджують, що проблеми з водою розпочалися 15 років тому, коли колгосп осушив невелике болітце на околиці села. Зараз аномальним явищем займаються геологи, які наполягають на пробуріюванні свердловини, для чого потрібно 160 тисяч гривень, яких у села нема. Влада поки що спрагою мешканців Майорівки не переймається і роздратовано вислуховує тривожні голоси керівників районного відділу МНС, які щораз нагадують про пожежну небезпеку через відсутність води. Як стверджує начальник Кельменецького районного відділу Міністерства надзвичайних ситуацій Олександр Ілаш, 2,5 тонни води, які може довезти пожежний автомобіль, вистачає на п'ять хвилин гасіння вогню, а тому рятувальники у разі пожежі будуть безпорадними. Тим часом у родинах, котрі не можуть забезпечити себе питною водою, вже трапляються випадки водних галюцинацій, як у мешканців пустелі.

З початку року — тридцять самогубств

У порівняно благополучній Чернівецькій області з початку року зафіксовано 30 випадків суїциду. 27 буковинців пішли з життя, накинувши зашморг на шию. Це переважно чоловіки із сільської місцевості, у котрих або жінки за кордоном, або ті, хто не може заробити на життя. Минулоріч з січня до травня наклали на себе руки 26 краян, отож буковинські судмедексперти стверджують про «позитивну» динаміку самогубств. Що не свідчить про покращення соціальних умов буковинців.

Сергій СУЛИМА.

СОЦІАЛІЗМ НА ОКРЕМОМУ ХУТОРІ

■ **6 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА**

Редактора обласної газети «Віче» Василя Простопчука на Волині знають також як поета, автора ліричних, сатиричних і дитячих книжок. А про ще одне його захоплення — збирання атрибутів радянської доби — відомо небагатьом. Хоча в останні роки стає дедалі більше охочих подивитися на його незвичайний музей.

Господар «двору зразкового порядку» Василь Простопчук.

Хутір Фальків, де розташована дача Василя Простопчука, поруч із Луцьком. Кілька кілометрів грунтівкою, і ми в'їжджаємо на порослу спориШем сільську вулицю. Хоча вулиця звучить надто голосно. Кілька хат лишилося від колись людного хутора. Та й Василь придбав тут хату в 1988 році. Незабаром почався розвал СРСР. Падали з постаментів пам'ятники, мінялися назви вулиць, мінялось саме життя. Саме тоді Простопчук почав збирати раритети попередньої епохи — пам'ятники, вивіски, таблички, прапори, вимпели, значки і сотні інших речей. Свій музей пост-соціалізму він назвав «Подалі від ближнього».

— Бачите біля воріт скульптури робітника і колгоспниці, — починає екскурсію господар. — Це мої перші експонати. Взяв їх у селищі Рокині, де обласний інститут агропромислового виробництва. Стояли забуті всіма в ялинковій гущавині. А це — двір. Він ніби поділений навпіл. Зліва — мої ліві погляди, справа — праві, — пояснює Василь. — Ми ж відпочиваємо по центру. Істина, зазвичай, посередині.

— Яка історія пам'ятника «Штани Ілліча»?

— Це нижня частина скульптури Леніна, яка стояла в центрі Луцька до 1990 року. На жаль, верхньої частини я не знайшов. Важить вона 22 тонни. Привезти і встановити її тут було непросто. Поруч скульптура Чкалова, що стояла на розвилці вулиць Рівненської і Дубнівської, потім перекочувала в аеропорт. А коли той закрили, скульптура виявилась нікому непотрібною.

— А ці таблички біля дерев?

— Вони були виготовлені міською владою, але з певних причин не встановлені. Оскільки в мене музей проколів, то цей розділ експозиції називається «Дерево посаджене членом...» — тобто членами Політбюро ЦК Компартії України Щербицьким, Титаренко, Капто. Є також «Дерево посаджене двічі...». Тобто двічі Героями Радянського Союзу партизаном Федоровим і космонавтом Поповичем. Поруч стела «Вся влада Рада...» (вона рада завжди, що при владі) з гаслами. «У політику партії член її вник, наконечником прапора добре копає часник», «Тужи не тужи, а зверху будуть тузи»... Це «Стіна плачу» за радянською системою, а поруч — почорнілий від горя вождь, який створив її. Пам'ятаєте, «привида, який бродив по Європі»? Від нього залишилися тільки ноги і милиці. Ось маленький Володя Ульянов. Я відкопав його у дворі краєзнавчого музею. Він без руки. Додали іншу, з великою дулею. Написано: «Як не зводив кінці з кінцями, а виходила дуля». Йому нічого не залишається, як читати класика «В. Простопчука». Саме мою книжку він притис до грудей.

— Василю, і головний об'єкт...

— Дім 14 по вулиці Леніна (тепер проспект Волі). Сьогодні він у вигнанні на хуторі Фальків. Оцей Герб СРСР колись висів на облпрокуратурі. Написи на стіні, це мої афоризми (називаю їх ще васюкізмами). «Ще не все куплено, але все вже продано», «Золоті гори — обіцяють, а звичайні — купують під дачі», «Чи правда те, що нам постійно брешуть?», «Важко вести подвійне життя на одну зарплату», «Хіба у боротьбі з корупцією я не заслужив хабара?», «Май совість і тоді ти нічого не матимеш», «У будинку розпусти моральний поріг відсутній»...

— Не стіна, а книга мудрості!

— А за хатою, бачиш, серед ялинок стіл-пень, це «партизанська стоянка». На столі написано: «Вітер перемін не страшний для пеньків», «Клан кланом вибивають», «Не рубайте сук, на яких сидите». На дереві висить партизанський казанок. Довкола пляшки порозкидані (які не можна здати). Тут «партизани» були.

— А що в хаті?

— У коридорі географічна карта без СРСР, замість нього діра — вікно у світ. Кухня з написами на меблях і стінах: «Робота — жіночого роду, відпочинок — чоловічого», «Міцні напої послаблюють потенцію, але не уяву». А головне — «Кабінет радянського бюрократа». «Світле майбутнє — шите білими нитками». Цей робочий стіл з горіхового дерева, куплений 1966 року колишнім міським головою Луцька Іваном Фурівим. Коли теперішній мер Антон Кривицький міняв меблі, він подарував мені цього стола. Так виникла ідея створити кабінет радянського бюрократа з чорними телефонами, арифмометром, бюстом Сталіна, копією пам'ятника Леніну, що був у центрі Луцька. На другому поверсі «Ленінська кімната» з бюстами Леніна, макетами крейсера «Аврора», Зимового палацу, червоними прапорами, вимпелами, галстуками, значками.

— Цікаво бути збирачем речей минувшини?

— Не просто. Бальзак писав: люди, які щось збирають, хворі на голову. Справді, кожен колекціонер на чомусь помішаний. Дехто каже, що аура предметів минувшини переходить на власника і він швидше старіє. Але я, навпаки, молодію, коли буваю тут. Жінка дома питає: «Що ти там робив?» Кажу: «Просто ходив». Хіба обов'язково щось робити? Ми звикли — коли поїхав на дачу, то повинен бути мокрим від роботи.

— Експозиція твого музею дещо незвична.

— Я поєднав експонати з моїми літературними вкрапленнями: каламбурами, васюкізмами. Це підсилює враження. Не всі люди, які приїжджають сюди, мої книжки читають. До речі, зараз готую до друку двотомник лірики і сатири. Першу книжку назву «Третій тост», другу — «Я пам'ятник собі». Тож, проводячи тут екскурсії, водночас пропагую свої книжки.

— І хто ж тут буває?

— Відвідувачів не так і багато, але переважно люди відомі. Був голова Спілки журналістів Ігор Лубченко, Іван Драч, Микола Жулинський, Іво Бобул, Павло Зібров, Лілія Сандулеса. В травні минулого року музей відвідали учасники Всеукраїнської акції «Україна — очима редактора». Своїми враженнями вони поділилися в «Книзі буття», так у мене називається книга відгуків.

Цікавими були відвідини і правої — демократичної — сторони музейної експозиції під відкритим небом. Тут і єдиний в Україні пам'ятник Тарасу Шевченку, споруджений від імені коханих жінок поета, які так і не стали його дружинами. На гранітній плиті, біля підніжжя — їхні імена, роки спілкування з Тарасом Григоровичем. Поруч молоденький вишневий садок. Неподалік оберіг садиби — кам'яна скіфська баба роботи скульптора Олега Байдукова. А викладена на горбочку з каменю велика підкова, як каже господар, слугує, щоб було видно, як далеко від нас щастя. І, справді, з висоти пагорба видно на обрії Луцьк, села потойбіч Стиру. Може, десь там і бродить наша удача? Хто сумнівається, мусить відвідати хутір Фальків. Принаймні доброго настрою і оптимізму цей візит вам обов'язково додасть.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

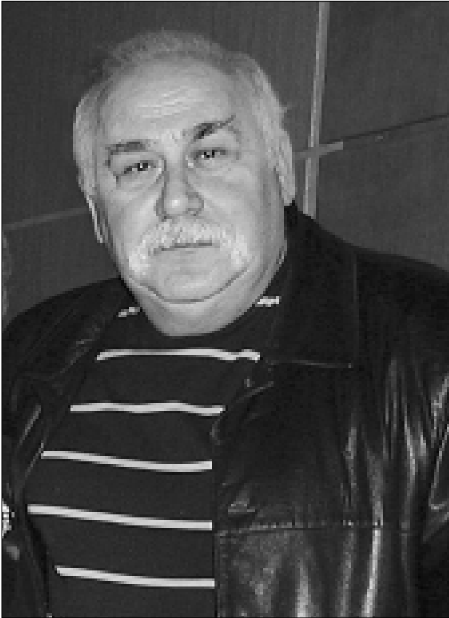

Кабінет радянського бюрократа.

Федір СТРИГУН: "Справа не в шароварах, а в тім, як ти мислиш"

■ ТЕАТР

Протягом тижня в Івано-Франківську тривав V регіональний театральний фестиваль "Прем'єри сезону-2005". Ми попросили поділитися враженнями голову журі фестивалю народного артиста України, голову міжобласного відділення Національної спілки театральних діячів Федора СТРИГУНА (на знімку).

— Федоре Миколайовичу, що таке нині театр західного регіону?

— У дев'яностих роках, коли, здавалось, все гине, ми врятували всі театри регіону. Мало того, вони набули нової якості й нині, гадаю, в хорошій творчій формі. Є добрі актори, режисери, є глядач і все це пульсує. Але митцям треба думати наперед, чим дивувати глядача. Театр, щоб відбутися, мусить мати усвідомлену ідею. І приємно, що кожен колектив на фестивалі показав, що має свою мету і свою творчу манеру.

— Але репертуаром вони не надто різняться. У фестивальній афіші практично немає сучасної драматургії, та й класика —грана-перегрaна. У чім річ?

— Бачите, у Львівському театрі імені Заньковецької я не боюсь ризикувати і брати, може, менш досконалу п'єсу, але таку, що хвилює глядачів сьогодні. Не всі прихильники такої позиції, навіть серед колег. Якось у Києві після вистави "Державна зрада" нам докоряли: "Для чого ви аж так..." Не розуміють, що театр повинен загострювати проблему настільки, щоб вона стала болючою. Тільки тоді вона цікава людям. Так робитиму і далі. А ось іншим театрам важче. Адже літераторів сучасність, на жаль, не цікавить. На Західній Україні драматургів майже нема. Крім Василя Босовича, Надії Ковалик, Василя Фащука ніхто за цю справу всерйоз не береться, бо драматургія — важкий жанр.

— А чим пояснити повальне нинішнє захоплення комедіями?

— Люди дуже не хочуть дивитися драми. Пригадую монолог Івана з "Житейського моря": "Всі хочуть весело жить, ніхто не хоче думать і страждать..." Отже, ще Карпенко-Карий писав про це. Може, театри грають комедії ще й тому, що драм у житті вистачає. За останній рік ми бачили такий політичний театр, стільки сюжетів, що їх не придумає жоден драматург. Яким "Макбетом" перекричиш історію Гонгадзе? Поставте цю історію, як "Річарда III". Але люди не хочуть бачити і "Річарда", де гора трупів. Тож комедії в афіші ще не означають, що театр підігрує глядачеві. Просто людина не хоче бачити "оте" ще й на сцені. Тому нині такі популярні казки. У Львові ми поставили "Івасика-Телесика", його дивляться і діти, і дорослі. І не тому, що не знають цієї казки, а тому, що в казці завжди перемагає добро. А глядач хоче саме цього, а не висновку "не тратьте, куме, сили!"

— Який з цього висновок?

— Для себе я висновок зробив давно: хороша класична драматургія має дуже велику перспективу. Як один корифей казав: коли нема що грати, звертайтеся до класики, вона завжди порятує. І тепер я знову переконався у цьому. А здивували мене всі театри. З кожним приїздом на фестиваль я помічаю крок вперед, з'являється щось досконаліше, вищою стає загальна постановочна культура. Мене, як голову міжобласного відділення СТД, потішило, коли відомий київський театрознавець Валентина Заболотна, яка лише цього року переглянула 70 вистав, відзначила високий професійний рівень наших театрів. Приємно й те, що зала щовечора повна. Люблю театр, в якому багато глядачів, хоч мої колеги тягнуться більше до камерної сцени, де можна розглядати людину не взагалі, а зблизька: що вона відчуває, як мислить.

— Минулого разу ви завершили фестиваль закликом "Любіть театр!". Що скажете цього разу?

— Єдине: кожне місто має такий театр, якого хоче, якого варте. Від інтелектуального рівня міста залежить інтелектуальний рівень його театру. Глядач має виховувати собі театр, який був би виразником його мрій і помислів. Ось кажуть: шароварщина! А річ не в тім, що ти в шароварах, а як ти мислиш. Скажімо, так прочитати український твір, як це роблять актори і режисери нашого регіону, в Україні мало хто може. Бо якось у нашій державі українська драматургія — як чужа дитина. На сході її вважають меншовартісною, поклоняються Москві, бо лише там, кажуть, "большоє іскусство". А я давно цьому не поклоняюсь. Хоч і дуже люблю російський театр, але знаю, що там багато театрів в сто разів гірші, ніж наші. Отож "нам своє робить". Бо ми будемо цінні в світі не тим, що граємо французькі чи російські п'єси. Ми цінні нашими думками, філософією, нашою естетикою. Тому до зустрічі на VI фестивалі. Любіть театр, бо він є найяскравішим виразником людського духу!

Інтерв'ю взяла Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

■ НОВІ ВИДАННЯ

На всі вечори

У львівському видавництві "Світ" задумали серію книжок "Історичні місця України" — про вулиці, провулки, площі, майдани, узвози. Адже Батьківщина для кожного починається на рідній вулиці. Свої "реєстри" від "Світу" вже мають Львів, Ужгород, згодом отримає Жовква. А коли якомусь селу пощастило на власного краєзнавця, то укладають вуличні "переписи" навіть села.

Щойно "Світ" презентував ваговитий том "Вулицями Кам'янця-Подільського". Автор — кам'янчанин Олег Будзей, запевняє: без консультацій історика Миколи Петрова, без архівних матеріалів, підібраних Валентиною Стельмах, без талановитого дизайну львівського художника, уродженця Кам'янця Сергія Іванова та фотографій Дмитра Ярового книжка була б піснею в один голос. До "хору" долучилися й давні та сьогочасні дослідники кам'янецьких старожитностей Прусевич, Ролле, Сіцінський, Терлецький, Шкурко,Ківільша, Осетрова, Пламеницька... Оживають, розкривають свої таємниці Обжерний ряд та Будинок артистів, готель Бель-в'ю та барокова Тріумфальна арка, якою міщани прагнули догодити королю Станіславу Августу, вуличка Поліційна, а по-народному П'яна, собори, мечеті, костьоли, монастирі, палаци та палацики, будинки та хати. І за кожним — людські долі, часом із чудернацькими "реверансами", смішними чи драматичними.

Олег Будзей зізнається, що його першою книжкою мала бути дисертаційна розвідка з математики про спектральний аналіз. Але тепер він скрупульозно розклав свої "бази даних" по віртуальних поличках від А до Я: вулиці, будинки, події, особи. І вмить може видати всю інформацію про будь-який об'єкт. Перший трьохтисячний випуск книжки вже нині потребує перевидання. Люди просять ще і ще. Видання, по суті, безкінечне. До слова, замовником книжки виступила Кам'янець-Подільська міськрада.

Ця захоплююча книжка приживеться не тільки серед кам'янчан, а й стане вечірнім сімейним чтивом, історичним довідником, гідом та вчителем краєзнавства. Багата ілюстраціями, вона нагадує документальне кіно про місто твого дитинства.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: вулиця Кам`янець-Подільська.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Про золоті зірки — у книзі

Вийшла в світ книга під назвою "Золоті зірки Миколаївщини". В ній зібрано дані про всіх людей, чиє життя пов'язане з південним краєм і яким у різний час було присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу, Героя Соціалістичної Праці та Героя України.

Найбільша увага приділяється героям Великої Вітчизняної війни. Друга частина видання присвячується 118-ти Героям Соціалістичної Праці. До речі, Миколаївщина встановила своєрідний рекорд за кількістю людей, що носять це почесне звання. Про трьох Героїв України — розповідь у третій частині.

Книга містить більше 400 сторінок, де викладені спогади учасників знаменних подій, інформація з періодичних, довідкових та краєзнавчих видань. Дана праця — енциклопедичний довідник і рекомендована Міністерством науки та освіти для використання в навчальному процесі. А підготували це видання викладачі та студенти Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Хто Баха бачить у сновидіннях

Нещодавно Київ відвідав австрійський органіст Хериберт Метцгер (на знімку), професор Зальцбурзької музичної академії "Моцертаум". Він прибув до Київської консерваторії на запрошення Ольги Дмитренко. Гість дав кілька концертів і провів майстер-клас для студентів. Звичайно, ознайомився зі стародавніми органами в обох костьолах Києва, в Луцьку.

Коли в нас у минулому столітті атеїсти по-варварськи підривали костьоли, мало кого цікавив орган. Але ж звучати він може лише там! І коли зріс інтерес до стародавньої музики і самого органа, навіть учитися не було в кого. А в Зальцбурзі завжди грали на органі. І професор Метцгер, що звідти приїхав, здавалося, сам колись чув живого Йоганна Себастьяна.

— Професоре Метцгер, ви не вперше в Україні...

— Торік був кілька днів — виступав у костьолі св. Олександра і давав майстер-класи.

— Яке враження від гри українських органістів?

— Дуже багато обдарованих і здібних людей. Відчувається в них природна музикальність.

— Наскільки ми близькі (чи далекі) від європейської традиції гри на органі?

— Я не так багато чув ваших виконавців. Лише Ольгу Дмитренко і Валерію Балаховську. Ці люди надзвичайно зацікавлені у збиранні різних європейських традицій, і те, що вони роблять, — чудово! Не менш важливо, звичайно, щоб ви приїжджали в ті країни, де є стародавні інструменти, слухали їх, безпосередньо знайомилися з ними.

— Як ви почали виконувати саме стародавню музику?

— Ще в дитинстві дуже хотів грати на органі. У Зальцбурзі були всі його види — барочний, романтичний, два італійські, австрійський... Насправді я займаюся дуже широким спектром творів. Адже музика вся цілісна й єдина, навіть якщо це гарна музика й погана.

— В одному зі своїх майстрів-класів ви показували, як треба грати одну мелізматичну прикрасу. І жартуючи зазначили, що якщо її зіграти інакше, то люди, що прийшли на концерт, збунтуються і скажуть: "Поверніть нам наші гроші!"

— Я добре пам'ятаю цей момент. Тобто дуже важливо не просто буквально виконувати музику... В часи Фрескобальді (XVIII століття) музика самого Фрескобальді здавалася такою новою, що йому доводилося писати теоретичні праці для того, щоб пояснити, як це потрібно виконувати. На той час це була авангардна музика. Але, як і нині, у часи Фрескобальді була й гарна музика, й погана. Проблема в тім, що ми, знаючи, яка музика сьогодні вважається поганою, не здогадуємося, яка музика була поганою в епоху Фрескобальді.

— Чи пишуть сучасні молоді композитори музику для органа?

— Непросте завдання. Для цього потрібно добре вивчити орган — його структуру, регістровку, будову. Одного разу молодий композитор показав мені ноти, де вимагав, щоб щось виконувалося ліктьовим кластером. Після цього орган не працюватиме, йому просто не вистачить повітря. Також у тексті були ноти, які взагалі недосяжні на органі.

— Але ж Альберт Швейцер виконував музику Баха на сучасних французьких органах, а не на старих, зільберманівських...

— Це не заборонено, з кожного інструмента можна мати те, що в ньому закладено, і це не суперечитиме стилю Баха.

— Одного разу вам приснився Йоганн Себастьян...

— Так, справді, це був Бах! І в мене до нього була купа запитань, але так нічого і не зміг його запитати...

Бесіду вела Олеся НАЙДЮК.

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий Дім "Агропромислове об'єднання "Цукровик Полтавщини", юридична адреса: 04070, м. Київ, вул. Почайнинська, 38/44, тел/факс: 462-58-72, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності — Україна.

До відома акціонерів ЗАТ "ВИРОБНИЧО-БУДІВЕЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ № 6"

Акціонери, які володіють у сукупності більш ніж 10% акцій ЗАТ "ВБУ № 6", керуючись ст. 43 Закону України "Про господарські товариства" вносять доповнення до порядку денного загальних зборів акціонерів, що відбудуться 27 червня 2005 р. о 10 годині за адресою: м. Київ, пр. Червонозоряний, 119.

5. Обговорення питання про відчуження акцій акціонерного товариства.
6. Про відчуження нерухомого майна.
7. Про погодження спільних меж земельних ділянок ЗАТ "Виробничо -будівельне управління № 6" і ТОВ "Рембудсервіс".

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю "ПДБ - ГАЗ" юридична адреса: м. Київ, вул. Щорса, 26, тел. 443-84-79.

Подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу лізенції з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - Україна.

Господарським судом Тернопільської області визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "Веселка", справа № 10/Б-539, адреса: м. Тернопіль, вул. Слівенська, 9/96, інд. код 31321618, р/р № 26009012557/980, 26009012557/840 в Тернопільській філії АТ "Кредит Банк (Україна)", МФО 338244.

Ліквідатором призначено - Тараса Василя Михайловича, м. Тернопіль, вул. Родини Барвінських, 7.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Загальними Зборами учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "АЛЕКС МАРКЕТ" (вул. Сосюри, 6, м. Київ, 02090, р/р 26000300100776 в АКБ "Східно-Європейський банк" м. Київ, МФО 322658, код за ЄДРПОУ 31838091) прийнято рішення про ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення.

Торговий дім "Артос" реалізує на експорт з урожаю 2004 року олію соняшникову нерафіновану по ціні 570 $/т. та шрот гранульований по ціні 75 $/т. Телефон: (044) 238-65-65.

Втрачено свідоцтво про державну реєстрацію (№ 24087796 від 28.02.1996 р.), статут та печатку ЗАТ "ГАЛЕОН". Загублені речі вважати недійсними.

Запорізький державно-кооперативний проектно-вишукувальний інститут "Запоріжагропроект" (ідентифікаційний код 05455359) повідомляє,

що 14 липня 2005 року о 10.00 відбудуться загальні збори учасників державно-кооперативного проектно-вишукувального інституту "Запоріж-агропроект" за адресою: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 109, актовий зал (5 поверх).

При собі мати доручення та документи, які підтверджують особу, та право власності.

Телефон для довідок: (061) 62-03-71.

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, проспект Шевченка, 18/1) від 25.04.2005р. по справі № 6/127-04 Відкрите акціонерне товариство "Глухівське підприємство "Агротехсервіс" (адреса: 41400, Сумська обл., м. Глухів, вул. 40р. Перемоги, 42, код ЄДРПОУ 03760473) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Мальований Олександр Павлович (ліцензія серії АА № 250426 від 22 березня 2002 року, видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України).

ПРАВЛІННЯ ВАТ "УНІВЕРСАМ № 22"

ПОВІДОМЛЯЄ, що Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 18 липня 2005 року об 11.00 за адресою: Київ-225, проспект Маяковського, 17.

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 18 липня 2005 року о 10.00 годині за тією ж адресою.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

І . Звіт Правління ВАТ "Універсам № 22" про господарську діяльність Товариства за 2004 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії Товариства.
3. Затвердження балансу Товариства за 2004 рік.
4. Розподіл прибутку Товариства.
5. Вибори членів Спостережної Ради та Ревізійної комісії Товариства.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт, представникам акціонерів - паспорт та документ, що підтверджує повноваження представника акціонера, оформлений відповідно до чинного законодавства.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 05.03.2002 р. по справі № Б24/16/02 Сільськогосподарський виробничий кооператив "Красний Забойщик" (53010, с. Червоне Криворізького району Дніпропетровської області, вул. Гагаріна, 3) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру за нормами ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 20.11.2002 р. припинено процедуру банкрутства за нормами ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та переведено до загальних процедур банкрутства.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 20.04.2005 р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вернигору Володимира Петровича, ліцензія АА № 779191 від 29.07.2004 р. (50000, м Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 44—72, телефон (0564) 72-19-65).

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) визнано банкрутом ПП "Скарб-В".

Справа № 6/32-8/20, юридична адреса ПП "Скарб-В": м, Львів, вул. Любінська, 91-В/117; ЄДРПОУ 30650837, п/р 26008000127501, п/р 26003000127001, п/р 26008000127501 у Філії ВАТ КБ "Надра" Львівське РУ, МФО 325978.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шимчишина І. С. (ліцензія № 1160089 від 25.11.04), який проживає: м. Львів, вул. Т. Шевченка, 400/8. Печатки, штампи і установчі документи зазначеного підприємства вважати недійсними.

ОГОЛОШЕННЯ

08.07.2005 року о 13.00 годині Луганська Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства за адресою: м. Луганськ, вул. Кірова, 49 проводить конкурс з продажу майна підприємства-боржника ВАТ "Северодонецький завод опорів", яке розташоване за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, вул. Новикова 4-г:

ЛОТ №1: нежиле вбудоване приміщення - кімнати №№ 1-й поверх - 1,2,25-48, 2-й поверх - 5-12, загальною площею 1488 м. кв. в будівлі корпуса №8, рік побудови 1987. Фіксовані умови конкурсу для покупця: використання будівлі з виробничою метою; забезпечення зайнятості не менше 30 чол.; дотримання норм екологічної безпеки та охорони навколишнього середовища. Початкова вартість - 128563,2 грн. з урахуванням ПДВ.

ЛОТ №2: нежиле вбудоване приміщення - кімнати №№ 1-й поверх - 3-17, 2-й поверх - 1-4, загальною площею 1458,9 м. кв. в будівлі корпуса №8, рік побудови 1987. Фіксовані умови конкурсу для покупця: використання будівлі з виробничою метою; забезпечення зайнятості не менше 20 чол.; дотримання норм екологічної безпеки та охорони навколишнього середовища. Початкова вартість - 126049,2 грн. з урахуванням ПДВ.

ЛОТ №3: нежиле вбудоване приміщення - кімнати №№ 18-24, загальною площею 622,6 м. кв. в будівлі корпуса №8, рік побудови 1987. Фіксовані умови конкурсу для покупця: використання будівлі з виробничою метою; забезпечення зайнятості не менше 15 чол.; дотримання норм екологічної безпеки та охорони навколишнього середовища. Початкова вартість - 53794,8 грн. з урахуванням ПДВ.

Ознайомитися з майном можна по місцю його знаходження з понеділка по п'ятницю з 9.00 до 14.00. Контактний телефон (252) 28079.

Всі витрати з переоформлення прав власності на майно несе покупець.

Переможцем конкурсу визнається учасник, який запропонував найвищу ціну та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу.

Гарантійні внески учасників конкурсу у розмірі 5% з урахуванням ПДВ від початкової ціни майна перераховуються до 04.07.2005 року включно на рахунок - філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Луганській області за реквізитами: р/р 2600511189 в ЛОД АППБ „Аваль" м. Луганська, МФО 304007, код ЄДРПОУ 26252762. Реєстраційний збір у сумі 17 грн. з урахуванням ПДВ перераховується до 04.07.2005 року на рахунок - філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Луганській області за реквізитами: р/р 260096100 в ЛОД АППБ „Аваль" м. Луганська, МФО 304007, код ЄДРПОУ 26252762.

Заявки на участь у конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються в письмовому вигляді до 4.07.2005 року включно за адресою: м. Луганськ, вул. Кірова, 49, з понеділка по п'ятницю з 9.00 до 17.00, контактні телефони для довідок: (0642) 501437, 501438.

Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Правління Закритого акціонерного товариства Магазин 450

повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 19 липня 2005 року об 11-00 годині в приміщенні ЗАТ Магазин 450 за адресою: м. Київ, пр-т Науки, 8.

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться о 10.00 19 липня 2005 р. за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність за 2004 рік.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства.
3. Затвердження балансу за 2004 р.
4. Розподіл прибутку Товариства.
5. Вибори Ревізійної комісії Товариства.
6. Вибори правління.
7. Про затвердження угод.

Для участі у зборах акціонерів необхідно мати: паспорт, представникам Акціонерів — паспорт та документи, що підтверджують повноваження Представника акціонера, оформлені відповідно до чинного законодавства.

ВАТ "Новоград-Волинське Агроплемоб'єднання"

повідомляє, що 22 липня 2005 року об 11 годині відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт про реформування ВАТ "Новоград-Волинське Агроплемоб'єднання".
2. Припинення діяльності ВАТ "Новоград-Волинське Агроплемоб'єднання".
3. Розгляд заяв та актів.

Реєстрація акціонерів відбудеться о 10.00 год.

Ухвалою господарського суду Автономної Республіки Крим (вул. К. Маркса, буд. 18, м. Сімферополь, 95000) від 10-16 травня 2005 року відкрито провадження у справі № 2-26/7957-2005 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Контент" (код ЄДРПОУ 24503562; адреса, вул. Челнокова, буд. 90-48, м. Феодосія, 98100). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шармонову Вікторію Олексіївну (ліцензія АА № 630104 від 16 грудня 2003 року, адреса: а/с 2769, м. Сімферополь, 95048). Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Засновником Приватного підприємства "Амальтея-Сервіс" (Шосе Харківське, 160, м. Київ, 02091), р/р 26002300277001 в АКБ "ТАС — Комерцбанк" м. Київ, МФО 300164; код за ЄДРПОУ 31723557) прийнято рішення про ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Львівської області (79000, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено провадження у справі № 6/22-4/7 про банкрутство ВАТ Винниківське АТП "Агросервіс", та введена процедура розпорядження майном боржника (юридична адреса: 82100, Львівська область, Дрогобицький р-н, с. Винники, вул. Берегова, 18, ЄДРПОУ 03359902).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Джалу Євгена Юліановича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України АА № 783051 від 06.04.2004р. (79000, м. Львів, вул. Господарська, 46/2).

Письмові заявки кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з моменту публікації цього оголошення.

Підприємство реалізує бувші у використанні засоби водопровідних комунікацій та обладнання підприємства водопостачання. З майном можна ознайомитися за його місцезнаходженням, контактний телефон у м. Миколаєві (0512) 35-23-74.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 25.04.2005 р. порушено справу № 6/44-05 про банкрутство державного підприємства комунальної власності "Виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства" (41000, Сумська область, м. Середина Буда, вул. Радянська, 32, р/р 26002355542 в С-Будській філії № 3054-055 ВАТ "Державний ощадний банк України", МФО 337751, код ЄДРПОУ 30903164).

Розпорядником майна призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серії АА № 779228 від 06.09.2004 ., адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Акціонерний комерційний банк "ХФБ Банк Україна" (із місцезнаходженням за адресою: Ярославів вал, 14А, м. Київ, Україна), повідомляє, що 19 липня 2005 року відбудуться загальні збори Акціонерів банку. Збори почнуть свою роботу о 17.30. Місце проведення зборів: вул. Ярославів Вал, буд. 14А, м. Київ, Україна, 01034.

1. Обрання голови та секретаря зборів, затвердження порядку денного.
2. Обговорення питання збільшення статутного капіталу протягом 2005/2006 років.
3. Погодження внесення змін до установчих документів АКБ "ХФБ Україна".

Господарським судом Черкаської області по справі № 14/2815 Драбівська міжгосподарська пересувна механізована колона № 2 об'єднання "Облагробуд", смт Шрамківка Драбівського району Черкаської області, вул. Пролетарська, 1, ідентифікаційний код 03587833, визнано банкрутом.

По відношенню до банкрута відкрита ліквідаційна процедура строком 12 місяців.

Ліквідатором банкрута призначений ліцензований Арбітражний керуючий Нікіфоров І. К., м. Черкаси, вул. Різдвяна, 170, тел. (80472) 32-72-12.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори ЗАТ «Горлівський завод залізобетонного шахтного кріплення» та ДП ЗАТ «Горлівськхімбуд» РЕП «ГОХАС»,

повідомляють про проведення аукціонів з продажу активів. На аукціон виставляється будівля їдальні (під розбирання) **ЗАТ «Горлівський завод залізобетонного шахтного кріплення»,** яка розташована за адресою: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Сімферопольська, 2а, початкова ціна продажу - 12022,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 601,10 грн. На аукціон виставляється одноповерхова будівля котельної (під розбирання) **ДП ЗАТ «Горлівськхімбуд» РЕП «ГОХАС»**, яка розташована за адресою: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Росоховатська, початкова ціна продажу - 3965,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 198,25 грн. З фіксованими умовами аукціонів та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора аукціонів. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р 26001301661297 в Путилівському відділенні ПИБ України м. Донецька, МФО 334914, ОКПО 32965615 ТБ»Донецька універсальна товарна біржа». Для участі в аукціонах необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації інформації по 30 червня 2005р. включно. Аукціони відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації в газеті 04 липня 2005р. об 1100 та 1200 год. відповідно на ТБ «Донецька універсальна товарна біржа» за адресою: м. Донецьк, пр. Театральний, 21. Переможці аукціонів на підставі затвердженого протоколу аукціону укладають договір купівлі - продажу з ліквідаторами **ЗАТ «Горлівський завод залізобетонного шахтного кріплення» та ДП ЗАТ «Горлівськхімбуд» РЕП «ГОХАС».** Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «Агрофірма «Бешівська»,

повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи, зі зниженням ціни продажу на 30%, ТОВ «Агрофірма «Бешівська»: 1. Будівля 4-х рядного корівника (площа -1562,0кв. м.) та огорожа (162,16 п. м.), які знаходяться за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Новозар'ївка, вул. Північна, 150, 1974р., початкова ціна продажу - 88253,90грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4412,70грн. 2. Будівля контори (площа - 1117,60кв. м) та замощення (258,5кв. м.), які знаходяться за адресою: Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Новозар'ївка, вул. Шкільна, 3, 1982р., початкова ціна продажу - 86552,20грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4327,61грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації в газеті по 28 червня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 04 липня 2005р. об 1100 у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ «Агрофірма Бешівськая». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 18.05.05 р. порушив справу № Б-24/46-05 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Явір» (ЄДРПОУ 00131914, 64224, Харківська обл., Балаклійський р-н., с. Явір, п/р № 26041309750019 у філії АКБ «Національний кредит», м. Балаклія, МФО 350705; № 26001227 у ВАТ «Мегабанк», м. Харків, МФО 351629; № 26009030980000 у ХФ АКІБ «УкрСиббанк» ХРУ м. Харкова, МФО 351641; № 26000001147001 у філії ВАТ КБ «Надра» ХРУ м. Харкова, МФО 351834.

Розпорядником майна призначено Сорокіна Михайла Івановича (ліц. АА № 779291 від 04.10.2004 р., м. Харків, вул. Добролюбова, 18, кв. 184).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації.

ПРАВЛІННЯ ВАТ «УНІВЕРСАМ № 20»

ПОВІДОМЛЯЄ, що Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 20 липня 2005 року об 11.00 за адресою: Київ-215, проспект Радянська Україна, 20.

Реєстрація акціонерів та їх представників для участі у зборах розпочнеться 20 липня 2005 року о 10.00 годині за тією ж адресою.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правлінні ВАТ «Універсам № 20» про господарську діяльність 'Іовариства за 2004 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії Товариства.
3. Затвердження балансу Товариства за 2004 рік.
4. Розподіл прибутку Товариства.
5. Вибори членів Спостережної Ради та Ревізійної комісії Товариства.
6. Прийняття рішення про обмін сертифікатів акцій.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт. Представникам акціонерів — паспорт та документ, що підтверджує повноваження представника акціонера, оформлений відповідно до чинного законодавства.

Шановний акціонер!

28 липня 2005 року за адресою: Закарпатська обл., м. Перечин, вул. Промислова, 5, адмінкорпус, о 12 год. відбудуться Загальні збори акціонерів ВАТ «Перечинський Агрокомплекс» з наступним порядком денним:

1. Затвердження звіту органу управління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік.
2. Затвердження звіту органу управління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2004 рік.
3. Затвердження звіту Спостережної ради про роботу за 2003 рік.
4. Затвердження звіту Спостережної ради про роботу за 2004 рік.
5. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії за 2004 рік.
6. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії за 2004 рік.
7. Розподіл прибутку товариства за підсумками роботи у 2003 році та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2004 рік.
8. Розподіл прибутку товариства за підсумками роботи у 2003 році та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2004 рік.
9. Обрання (відкликання) Голови та членів правління.
10. Обрання (відкликання) членів Спостережної ради.
11. Обрання (відкликання) Ревізійної комісії.
12. Затвердження Статуту в новій редакції.
13. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 11-00 до 12-00 год. за місцем проведення Зборів. Для реєстрації мати при собі документ, що посвідчує особу, для представника довіреність та документ, що посвідчує особу представника, сертифікат акцій.

Господарський суд Київської обл. (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) Постановою від 21.04.2005 р. по справі № 70/146-05 визнав банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Ставівське», р/р 260084024 в АППБ «Аваль», МФО 321575, код ЄДРПОУ 03754780, що знаходиться за адресою: 09200, Київська обл., Кагарлицький р-н, с. Стави, вул. Леніна,106 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Білика Юрія Миколайовича (ліцензія № 783144 від 02.09.04 р.), тел. (044) 469-05-32.

Господарський суд м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Павличенко, буд. 5) 16 травня 2005 р. справа № 20-4/331-12/260-9/463 визнав банкрутом Спільне підприємство «ІМПУЛЬС-ТЕКОМ», 99011, м. Севастополь, вул. Вакуленчука, 22 (код 22287077), відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений Корсаков В. К. (99002, м. Севастополь, вул. Буряка, буд. 9, кв. 37), тел. (0692) 555-559.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) порушив провадження у справі (справа № 12/37-05) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Грязнянська»(Сумська обл., Краснопільський район, с. Чернеччина, код ЄДРПОУ 30880378).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пєхтерєва Дмитра Васильовича, ліцензія АА № 779237 від 01.09.2004 р., 40022, м. Суми, вул. Псільська, 4, кім. 9.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

ТОВ «ЕЛКОТРЕЙД», зареєстроване Голосіївською РДА м. Києва 20.09.2002 р., ідентифікаційний код 32104872, юридична адреса: 03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1 оголошує про свою ліквідацію згідно рішення Господарського суду м. Києва № 21/220 від 05.04.2005 р. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В за позовом Державної податкової інспекції у Дніпровському районі м. Києва порушено справу про банкрутство:

1. МП «Агентство Інтермережа», код ЄДРПОУ - 22968541, Київ - 02094, пр-т Гагаріна, 13-а, кв. 68; 04074, вул. Бережанська, 7, р/р № 26008314701 в АБ «Аллонж», МФО 321659, справа № 43/290.

Арбітражний керуючий по даній справі Костікова Олександра Володимирівна, ліцензія серії АА № 779335 від 01.11.2004 р., т. 467-45-48. Адреса: 04123, м. Київ, вул. Межова, 23-б.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 26.05.05 р. по справі № 2-8/8224-2005 порушено справу про банкрутство ВАТ «Сімферопольська бавовняна ткацька фабрика», відкрита відносно боржника судова процедура банкрутства - розпорядження майном боржника (юр. адреса: м. Сімферополь, вул. К. Цеткін, 13 а, 95000, код ЄДРПОУ 00306578, МФО 324485, р/р 260001928).

Розпорядником майна боржника призначений - арбітражний керуючий Метелева Світлана Федорівна, ліцензія № 047900 від 19.10.2001 р., що мешкає за адресою: м. Сімферополь, вул. Вишнева, 60).

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: корпусу № 24 (будівля ремонтно-будівельного столярного цеху). Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Червоноткацька, 76, промисловий майданчик ВАТ «Радикал». Характеристика об'єкта: окремо розташована одно — двоповерхова виробничо-складська будівля з офісно-побутовими приміщеннями.

Умови продажу:

1. 1. Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території та відповідне його погодження.
2. Провести демеркуризацію корпусів та прилеглої території, а саме: відділити верхній шар фарб (емалі); відділити верхній шар штукатурки металевими щітками або перетерти штукатурку із застосуванням крупного піску; вирівняти поверхню штукатурним складом з доданням сірки або сірчаного цвіту (5—7%); нанести 1—2 шару ПВХ емалі або 2—3 рази побілити; Територію біля майнового комплексу із концентрацією Hg в грунті в межах 21—105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого грунту 20—25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з концентрацією Hg в межах 100—525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий грунт, який містить 0—21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого грунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. Газон регулярно поливати.
3. Проведення утилізації особливо-небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;
4. Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;
5. Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;
6. Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;
7. Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта;
8. Засобами платежу є грошові кошти;
9. Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;
10. Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок: 17 грн. (без ПДВ) вноситься на рахунок № 26003038228211 в Київській міській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012, КОД ЄДРПОУ 31513202. Одержувач — ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон».

Гарантійний внесок: 10% від початкової ціни вноситься на рахунок № 26002038228212 в Київській міській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012, КОД ЄДРПОУ 31513202. Одержувач — ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон».

Початкова ціна — 321267 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу. Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, к. 40 через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, к. 40, товариство з обмеженою відповідальністю «Інформаційно-аналітична група «Аукціон». Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії. Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування. Телефон продавця: (044) 451 78-23.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Рівненській області (Організатор) проводить конкурс з продажу майнового комплексу підприємства-банкрута ВАТ «Цукровий завод «Хрещатик»,

розташованого за адресою: Чернівецька область, Заставнівський район, смт. Кострижівка, вул. Заводська, 18, а саме: Лот № 1. Будівлі - 123 од., в т. ч. сокоочисний цех, продуктовий цех, фільтраційне відділення, контора цеху механізації, вагові та ін. Споруди - 63 од., в т. ч. бурячна естакада, жомова естакада, резервуари мазуту та патоки, горизонтальні відстійники та ін. Передаточні пристрої - 10 од., в т. ч. водогони, залізна дорога, лотки інженерні, мережі та ін. Автотранспортні засоби - 30 од. Обладнання та техніка - 10570 д. Максимальна потужність переробки 2600 тонн; коефіцієнт використовування виробничих потужностей - 97%; зем./діл. - право постійного користування. Загальна вартість лоту - 6 802 000,00 (шість мільйонів вісімсот дві тисячі) грн., в т. ч. ПДВ.

ФІКСОВАНІ УМОВИ КОНКУРСУ: 1. Учасником конкурсу може бути юридична особа, установчими документами якої та згідно статистичних даних передбачено діяльність щодо виробництва та торгівлі цукром. 2. Збереження профілю підприємства на строк не менше трьох років. Неможливість подальшого продажу майна без збереження профілю підприємства у межах трьох років. 3. Попереднє обов'язкове працевлаштування звільнених працівників банкрута, проживаючих у даному регіоні, у кількості не менш 50 осіб. 4. Працевлаштування працівників на даному підприємстві на сезон бурякопереробки та цукроваріння у кількості не менше 700 чоловік. 5. Надання конкурсній комісії інвестиційної програми здійснення розвитку виробництва з обов'язковим розміром інвестування не менше 7 000 000,00 грн., що підтверджується гарантійним листом банку, яка повинна містити: — заходи по підготовці виробництва до сезону цукроваріння та бурякопереробки, — заходи по придбанню матеріалів та складників до нового сезону з зазначенням їх кількості та вартості і строків придбання, — впровадження у виробництво нових видів обладнання та устаткування з зазначенням строків їх введення в експлуатацію. 6. Здійснення повного розрахунку протягом тридцяти календарних днів з моменту укладення договору купівля-продажу. Засідання конкурсної комісії відбудеться 9 липня 2005 року о 9-00 годині за адресою: м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 13. Гарантійний внесок (10% від початкової вартості майна) та реєстраційний збір - 17 гривень перераховуються на рахунок Організатора - р/р 260004215 в РОФ АППБ «Аваль» м. Рівне, МФО 333227, код ЗКПО 26252791, одержувач - Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Рівненській області. Заявки приймаються за адресою: м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 13. Кінцевий термін прийому заявок, конкурсної пропозиції та сплати гарантійного та реєстраційного збору учасниками конкурсу за 7 діб до проведення конкурсу - 2 липня 2005 року. З питань ознайомлення з об'єктом, документації про об'єкт (безкоштовно) та порядком оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. 8 (0362) 221-427.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ФІРМА «ЕММА» повідомляє про зменшення розміру статутного фонду до 151 680,00 (сто п'ятдесят одна тисяча шістсот вісімдесят) гривень.

Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в м. Києві та Київській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ «Старинський цукровий завод», (код за ЄДРПОУ 00372523) в процедурі ліквідації

Об'єкт продажу:

Двоповерхова будівля клубу, 1148,5 кв. м, початкова ціна продажу 244 366,00 грн. з урахуванням ПДВ, розмір гарантійного внеску 12 218,30 грн., Київська обл., Бориспільський район, с. Старе, вул. Заводська, 1.

Гарантійні внески вносяться р/р № 26000008913 в КРД (Ф) АППБ «Аваль» в м. Києві, МФО 322904 код ЄДРПОУ 26252130 Свідоцтво платника ПДВ № 37053660 ІПН 262521326508. Одержувач: Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в місті Києві та Київській області.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в місті Києві та Київській області. Адреса: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, кім. 528, тел. 261-19-97. Відповідальна особа — Федоров І. В. Час прийому: Пн. — Чт. — 10.00—17.00; Пт. — 10.00—15.45.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок 8 (067) 741-79-26, відповідальна особа Бородій Олександр Васильович.

Час для ознайомлення: Пн. — Чт. — з 10.00 до 17.00 години. П'ятниця — з 10.00 до 15.45 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внесків; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

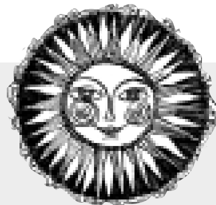
Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні «01» липня 2005 року.

Дата, час та місце проведення аукціону: аукціон буде проведено «05» липня 2005 р. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, в актовому залі, 5 поверх.

Порядок оформлення результатів продажу:

Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься результат публічних торгів ціна продажу, відомості про переможця аукціону, сума та номер рахунку на який переможцю потрібно внести кошти. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається переможцю аукціону. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, унесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту. Передача об'єкту переможцю аукціону здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договорами купівлі-продажу. Переоформлення прав власності на придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону самостійно за власний рахунок.

5 червня у західних, північних областях України, місцями в центральних, а 6 червня на більшій частині території України очікуються короткочасні дощі, грози. Температура вночі 7—13 (5 червня у східних областях 5—10); вдень 20—26, на півдні Лівобережжя та в Криму до 28 градусів тепла

Наочна наука

(Бог Велес)

Казка

Чому казка Івана Франка «Фарбований Лис» називається так, а не «Фарбований Заєць» чи «Фарбований Вовк», або ж Ведмідь, пояснюємо: бо Заєць побоїться перефарбуватися, а Вовкові або Ведмедеві — нема для чого. Тому що перефарбування — це Лисяча політика. Як політика споконвічних ошуканців, торгашів і зрадників.

Те, що корабель, який готується до відплиття, напевно, відпливе, знають усі, хто знає; а те, що він не доплиле туди, куди попливе, не знає майже ніхто. Крім пацюків, що живуть на цьому кораблі.

Тож корабель ще тільки завтра або післязавтра вирушить у плавання, а пацюки вже залишають чи залишили його. І всі на березі. Чому?

Бо пацюки знають, що корабель не доплиле до місця свого призначення, потоне десь по дорозі до нього!

Жив собі колись давно в нашого народу бог Велес, покровитель худоби народу нашого. Тієї худоби, що її давно вже немає на світі, як і самої віри в бога Велеса.

Однак зі зникненням Бога з віри сам Він нікуди не подінеться: є, як був!

Отже, пацюки, яких короткозорі та туговухі представники роду людського вважають жалюгідними тваринами, теж мають свого Бога! Вірніше, Покровителя. Який і дає їм знати про прийдешню небезпеку. І: пацюки опиняються на березі, а люди, разом із кораблем, — на дні!

Те, що пацюки мають Покровителя серед вищих сил, у цьому з нами дехто погодиться. Однак вони також скажуть: «Так, пацюки мають свого Заступника, а люди що — не мають?!»

— Чому? — скажемо ми. — Звичайно, мають: і Покровителя, і кожен — свою долю. От і зібрав Бог усіх їх, з однаковою долею, на одному кораблі, щоб утопити всіх разом! Як це їм на роду написано.

Правда, дехто може й уціліти. Але це ті, кому Бог хоче тільки науку дати!

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

«Геніальні» фрази

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ З ПОЧУТОГО

«Якби він мене й догнав, то я за себе не ручаюсь!..»

☞ *«Хто ти і хто я?! Та мене тут усі… бомжі знають!»*

☞ *«Та який же це купейний вагон?! Тут тільки жертв перебудови возити…»*

☞ *«Хай спочатку назву своєї посади запам'ятає, а тоді мені вказуватиме!..»*

☞ *«Він випиває десять кухлів пива?! Та він відра води не вип'є!»*

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

1000 і 1 жарт для Остапа

■ **СМІХОГРАЙ**

У Нікополі відбувся дводенний Міжнародний фестиваль сатири та гумору «1000 і 1 жарт». Цей міжнародний фестиваль підтримує початківців — письменників і поетів-сатириків, пародистів, акторів оригінального жанру. Нинішній захід був приурочений до дня народження Осипа Беньяміновича Шора, якого вважають прототипом Остапа Бендера. Осип Шор народився 1899 року в Нікополі Катеринославської губернії, але в реальному житті був зовсім не авантюристом, як герой романів Ільфа і Петрова, а служив у карному розшуку і боровся з бандитизмом. Відомо, що брат Осипа Шора, якого, до речі, друзі називали Остапом, поет-футурист Натан Фіолетов, а також відомий письменник Валентин Катаєв, брат Євген Петров та Ілля Ільф належали до одного літературного кола.

Сергій КОРОБКОВ.

Дніпропетровська область.

Інформаційне Веселе Агентство Новин (ІВАН) повідомляє

Про успішне і дострокове завершення люстрації відрапортував голова держадміністрації Ярема Хабаренко. По-перше, зі штату звільнено всіх працівників із сумнівними прізвищами: Яненко, Янко, Янчук, Янученко і т. д. По-друге, кахель біло-голубого кольору в санвузлі замінено на нейтральний салатовий. І, по-третє, в ході боротьби з хабарами голова подав до суду на авторів фільму з провокаційною назвою «Взяти живим або мертвим».

* * *

Попередження з боку міськводоканалу про припинення подачі води боржникам мало несподіваний ефект. Свої послуги городянам негайно запропонувало ТОВ «Міськводокоромисло». Співробітники фірми гарантують безперебійне забезпечення земляків водою: і питною, і для купання. Правда, ці послуги значно дорожчі, адже доставляти воду фірмачі беруться справді з допомогою вже призабутого коромисла.

Павло КУЦ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

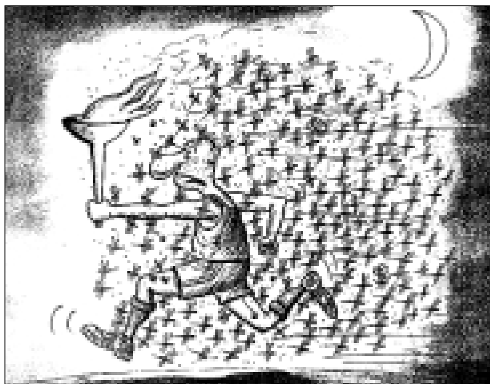
Кінотрилер

Віктор Мусіяка, народний депутат (про інцидент в Ужгороді з побиттям Н. Шуфрича):
— Тоді били тих, хто тепер при владі. Тепер б'ють тих, хто був при владі.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Від чергового:
— І що характерно: тоді — не тепер. Тепер навіть кіно про це знімають. І головного героя шукати не треба...

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

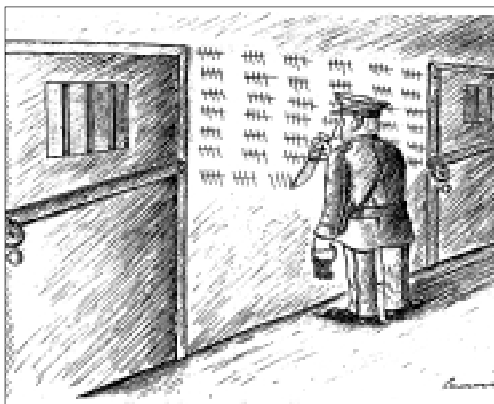
Із лісу я вийшов. Був сильний маразм

Леонід Кравчук, екс-президент України:
— Якби я знав, що демократія призведе до сваволі, я б не підписував Біловезькі угоди.

Від чергового:
— Воістину не відаємо, що творимо.

У момент…

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:
— Я ніколи не даватиму команду: «Відпустіть Медведчука», тому що в той же момент я стану Білоконем.

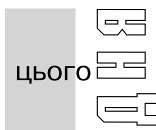

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Від чергового:
— Замість Білоконя: «Спробував би я його посадити і спробував би я його відпустити. І спробував би я потім залишитися Білоконем!»

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

4 ЧЕРВНЯ

■ *1602 р. Загинув гетьман реєстрових козаків Самійло Кішка.*

■ *1653 р. У Москві розпочався Земський собор, де йшлося про возз'єднання України з Росією.*

■ *1863 р. Народився архітектор Владислав Городецький.*

■ *1917 р. Тимчасовий уряд відхилив вимоги Центральної Ради надати Україні автономію.*

■ *1919 р. Загони Нестора Махна виступили проти радянської влади.*

■ *1929 р. Народився видатний радянський футболіст (воротар) Лев Яшин.*

■ *1933 р. У Парижі розпочався Міжнародний антифашистський конгрес.*

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 218

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 310

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2084

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos